

செடி கொடிச் சீத்தர் ஹு து ர் ப ர் ப ர ங் க்

காழி சிவ கண்ணுசாமிப் பிள்ளை
எழுதியது

திருநெல்வேலித் தேன்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடேட்,
திருநெல்வேலி - 6. :: சென்னை - 1.

காழி சிவ கண்ணுசாமிப் பிள்ளை (1897)

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.

Ed 1 Oct 1945
Reprint Nov 1963

1wM49
K3

LUTHER BURBANK

மு க வு ர

“எழிலுடை யொருபொருள் என்றும் இன் பளிக்கும்”

“A thing of beauty is a joy for ever.”

என்று பாடினார் ஜான் கீட்ஸ் (John Keats) என்னும் ஆங்கிலப் புலவர். என்றுமே யன்றி, எங்கும் எவர்க்கும் அழகு இன்பத்தை யளிக்கும் என்பது எளிதிலுய்த்துணரப்படும். இனி, எழிலுறு பொருள் ஒன்றைக் காண்டலே சிறப்புடைத்தெனின் எழிலுற ஒரு பொருளைச் செய்தல் எத்துணைச் சிறந்தது! கண்டு மகிழ்வதிலும் செய்து மகிழ்வதே சீரியதொன்றும்.

தங்களை அழகு செய்துகொள்ள மக்கள் இயற்கையின் உதவியை நாடுவதில்லை. அத்தகைய இயற்கைக்கே அழகு செய்ய ஒரு மகன் முற்படுவானாயின் அவனை வியந்து பாராட்டாமலுமிருக்க முடியுமோ? இயற்கை யென்றாலே அழகென்று பொருள் கொள்வோருமுளர். ஆகவே, இயற்கை யென்னும் அழகுக்கே அழகு செய்ய முற்பட்ட ஓர் அறிவியலறிஞரின் வரலாற்றை ஒரு சிறிதேனும் அறிதல் இன்பம் அளிக்குமன்றோ?

எளிய வாழ்வும் உயரிய நோக்கமுகக் கொண்டுழைத்து, அரியன செய்து பெரும்புகழ்பெற்ற பெரியார் பலருள் அமெரிக்காவில் பிறந்த லூத் பர்பாங்க் என்ற “செடி கொடிச் சித்தர்” மிகவுந் தலைசிறந்து விளங்குபவராவர். துணுக்கென நெஞ்சந் துடித்திடச் செய்யும் நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றையும்

அவர் வாழ்க்கையில் காணமுடியாது. எளிய குடும்பத்திற் பிறந்து எளிய வாழ்க்கை வாழ்ந்துவந்தவர் ; எனினும் எவரும் இறங்காத துறையிலிறங்கிச் செய்யாத செயல்களை வியக்கத் தக்கவாறு செய்து முடித்தவர் அப்பெரியார் :

இளமையிலேயே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளைத் தேர்ந்து கொண்டு, அதனை எய்துவதே இலக்காய்த் தம் கருத்தையும் செயலையும் ஒருங்கே ஆற்றுப்படுத்தி, விடாமுயற்சியுடனும், தளரா ஊக்கத்துடனும் உழைத்து வெற்றி பெற்ற அச்சான்றோரின் வாழ்க்கை வரலாறு சிறந்த பல படிப்பினைகளை நல்கு மென்பது திண்ணம். அது குறித்தே இச்சிறு நூல் எழுந்ததாகும்.

காழி. சிவ. கண்ணுசாமி.

பொருளடக்கம்

பக்கம்

க. முன்னுரை	...	க
உ. பர்பாங்கின் இளமைக் காலம்	...	ரு
ங. பர்பாங்க் காலிஃபோர்னியா சென்றடைதல்	...	கக
ச. பர்பாங்கின் முறைகளும், ஆராய்ச்சிப் பயன்களும்	...	ங௦
ரு. நாள் முழுதும் ஓயாவேலை	...	ஙரு
கூ. பர்பாங்கின் பண்பு நலங்கள்	...	சஅ
எ. பின்னுரை	...	ருங
நினைவு விழாக் கொண்டாட்டம்	...	ருஅ
சுடித் டாலீ எழுதிய பாட்டு		ருகூ
தோமாஸ் ஆல்வா எடிசன் எழுதிய கடிதம் (ஆங்கிலத்தில்)	...	
மேற்படி கடித மொழிபெயர்ப்பு		க௦
ஹாரி எல்மர் பார்ன்ஸ், டேவிட் ஸ்டார் ஜார்டன் இவர்கள் கடிதங்கள்		கூஉ
ஜோஸெஃப் லூயி படித்த நினைவு விழா அறிக்கை		கூங

விளக்கப் படங்கள்

லாதர் பர்பாங்க் உருவப்படம்	... ௧
சாந்த ரோஸாவி லுள்ள பர்பாங்கின் வீடு	... ௨௨
ஸெபாஸ்டபோல் ஆய்வுப்புலம்	... ௨௭
இயற்கை நாகதாளியும், முள்ளற்ற பர்பாங்க் நாகதாளியும்	... ௩௨
ஜோஸெஃப் லாயீ நினைவு விழா அறிக்கை படித்தல்	... ௬௪
பர்பாங்க் தாம் வளர்த்த மரத்தடியில் அடக் கஞ் செய்யப்பட்டது	... ௭௦

லு தர் பர்பாங்க்

லுதர் பர்பாங்க்*

க. முன்னுரை

உலகத்திலே மக்களாய்ப் பிறந்தவர்களுள் “எண்ணுடம்பில் தலையே தலைமைத்து” என்ற ஒரு கருத்துப் பரவி யிருத்தலைக் கண்டிருக்கலாம். நாகரிக மிகுந்த இக்காலத்தே கைத்தொழில்கள் பரந்து பல்வகையாக வளர்ச்சியுற் றிருப்பதை உற்று நோக்குவோர், எண்ணாளவிற்றய உடம்பில் ஒருசா ணளவிற்றய வயிறே தலைமைத்து என்று எண்ணுதல் கூடும். என்னை? இத்துணைக் கைத்தொழில்களும் வயிறு வளர்ப்பது கருதியே எழுந்தனவாகலின். பொதுப்படக் கூறின், உலகில் உயிர் தங்கி நிற்பது வயிறு நிறைதலினாலன்றோ? வயிறின்றேல் உயிரின்று; உயிரின்றேல் தொழிலின்று. வயிறுக்குப் போதிய உணவு கிடையாமையா னன்றோ,

†“ அடகெடுவாய் பலதொழிலு மிருக்கக் கல்வி
அதிகமென்றே கற்றுவிட்டோ மறிவில் லாமல்
திடமுளமோ கனமாடக் கழைக்கூத் தாடச்
செப்பிடுவித் தைகளாடத் தெரிந்தோ மில்லை

.....
‘சனியான’ தமிழைக்” கற்றுக்
கல்லடிக்கு முளியிரண்டு காதடிக்கு
ளடிப்பதெனக் கவிதை கேட்டுப்

பல்லடிக்கே கிடுகிடுனப் பறையடிக்கும்
நெஞ்சர்தமைப் பாடி னோமே”

“அந்தோ! என்ன சென்ம மெடுத்துலகி விரக்கின் றோம்!” என்று தமிழ்ச்சேயாகிய ஒரு மாபெரும் புலவர் தம் தாய் மொழியாகிய தமிழையுங் கடிந்து பாடுவாரானார்!

இனி, அத்தகைய வயிற்றுப்பான்மை மலிந்து காணப்படும் நாகரிக உலகத்தில், வயிற்றைப் பொருட்படுத்தாது தலையை, அஃதாவது, மூளையைப் பொருட்படுத்தித் தொழிலாற்ற முன்வருதல் போற்றற்குரிய தன்றோ? எத்தொழிலைப் பின்பற்றினாலும் அதன்கண் மூளையைச் செலுத்தி மெய்வருந்தி உழைத்தால் உழைப்பாளிக்கும் தொழிலுக்கும் பெரும்பயனும் பெரும்புகழும் ஒருங்கே விளையும் என்பது திண்ணம். எனவே, எத்தொழிலைத் தொட்டாலும் அதன்மீது உண்மைப்பற்று வைத்து, அதனைச் செய்யுந் திறனறிந்து செவ்வையாய்ச் செய்து வந்தால் அது கோரிய பயனை யளிக்காமற் போகாது என்ற உண்மை எளிதிற்புலனாகும்.

இப்பேருண்மைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அண்மையில் இலகியிருந்தவர் லூதர் பர்பாங்க் என்பார். அவர் மேற்கொண்ட தொழில் தோட்டப்பயிர் செய்து செடிகொடி மரங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்ச்சி முறைப்படி வளர்த்து வருவதாகும். அத்துறையில் அவருக்கு முன்னும், அவருக்குப் பின்னர் இதுகாறும் அவரையொத்துத் தனித்தலைமை பூண்டு விளங்கியவர் வேறெவருமில்லை என்றே கட்டுரைத்துக் கூறலாம். இரண்

உயிரத் தைஞ்ஞாறுக்கு மேற்பட்ட பல்வேறு மரஞ்
செடி கொடி இனங்களை அவர் வளர்த்துக் காத்து
ஆராய்ச்சி செய்துள்ளார். இஃதன்றி இயற்கையிற்
காணப்படாத செடி கொடி இனங்களை அவர் தாமே
புதிதாகத் தம் அறிவாற்றலின் துணைகொண்டு
படைத்து முள்ளார். செடி கொடித் துறையில் அவ்
ருக்கிருந்த செல்வாக்கு நிகரற்றதாகும்.

அவர் புதிதாய்ப் படைத்தனவாகக் கூறப்பட்ட
செடி கொடி இனங்களைப் பயன்படு மினங்கள், கவின்றரு
மினங்கள் என்று இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். மக்க
ளுக்கும் மாக்களுக்கும் உணவுப் பொருளாக உதவி
அவ்வழி நாட்டின் வருவாயையும் பெருக்குமாறு இயற்
றப்பட்ட கொட்டைவகைகள், பழவகைகள் காய்கறி
வகைகள் ஆகிய இவை முதற் பிரிவாகிய பயன்படு மினங்
கள் என்றவற்றின்பாற் படுவன; மற்றும், கண்ணைக்
கவரும் வகையில் அழகும் உருவும் சிறந்து அதனால்
உலகத்தோற்றத்தையே எழில் மிகுமாறு செய்விப்
பான் இயற்றப்பட்ட மலர்வகைகள் இரண்டாம் பிரி
வாகிய கவின்றரு மினங்கள் என்றவற்றின்பாற் படுவன
வாம்.

இனி, லாதர் பர்பாங்க் உயர்தரக் கல்வியேதும்
பயின்றவரல்லர்; ஓரளவிற்கு முறையாகத் தொடக்
கக் கல்வியே பயின்றவர். எனினும் அவர் தாங்கற்ற
அச்சிறு கல்வியைக்கொண்டு தம் அறிவைப் பல
துறைகளிலும் வெளியிடப்படும் நூல்களைப் படித்துப்
பெருகச் செய்தவர். இத்தகையோரான பர்பாங்க் தம்
வாழ்க்கைத் தொடக்கத்தில் பட்ட அல்லல்களோ

எழுதி முடியா, ஏட்டிலடங்கா. அவர் வயிற்றுக்குப் போதிய அளவிற்கு உணவு இல்லாமலும், அப்போதா உணவும் வேளைதோறும் கிட்டாமலும் பட்டினி கிடந்து தத்தளித்து உடல்நல மிழந்திருந்தது பலநாள். அஃதொரு புறமிருக்கத் தாம் மேற்கொண்ட முயற்சியின் விளைவை ஊகித்தறிய முடியாத பல அறிஞர்களின் இழிப்புரையினாலும் பழிப்புரையினாலும் உளநலமுங்கெட்டு உயிர் வெதும்பியது பலநாள். “உழைப்பின் வாரா உறுதிகளுளவோ!”, “உண்மையே வெல்லும்; ஒழுக்கமே உயர்வளிக்கும்,” என்பன போன்ற நன்னம்பிக்கைகளே உறு துணைகளாக ஒருமைப்பாட்டுடன் உழைத்து எதிர்த்து நின்று போராடி, இயம்பொண இடர்கள் மிகுந்த இவ்வாழ்க்கையினிடையில், வெற்றிகண்டார் லூதர் பர்பாங்க். பிறர் துணிந்திறங்காத புதிய துறையிற் புகுந்து அருஞ்செயலாற்றியதால், அவரைப் பொறுத்தவரையில் மட்டற்ற பொருளை அவர் திரட்டி யிருக்கக்கூடும். ஆனாலும், அவ்வாறு செய்யாமல், ஈட்டிய பொருளை யெல்லாம் இறங்கிய துறையிலேயே செலவிட்டு, தம் உடல்நலங்கருதித் தனிப்பட்ட வசதிகள் ஏதுந் தேடிக்கொள்ளாமல், மிகவும் எளிமையான வாழ்க்கையையே நடத்தி, உலகின்புறக்கண்டு களித்த அருந்திறற் பெரியார் பர்பாங்க் ஒருவர்தாமென்று துணிந்து கூறலாம்.

உ. பர்பாங்கின் இளமைக் காலம்

ஐம்பெரு நிலப்பகுதிகளில் அமெரிக்கா என்னும் பகுதியிலுள்ள மஸ்ஸாச்சுஸெட்ஸ்* என்னும் பிரிவைச் சேர்ந்த லன்காஸ்டர்† என்னும் நகரத்தில் 1849-ஆம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் ஏழாம் நாள் லூதர் பர்பாங்க் பிறந்தார். அவருடைய தந்தையார் ஆங்கிலேயரினத்தைச் சேர்ந்த ஓர் அறிவாளி; அவரிடமிருந்து பர்பாங்க் நூல்களைக் கற்பதில் அளவற்ற பெருவிருப்பைப் பெற்றார். அவர் தம் தாயாரோ ஸ்காட்ச்‡ இனத்தைச் சேர்ந்தவர்; எப்பொருளும் அழகாகவும் கவர்ச்சி பொருந்தியும் விளங்குதல் வேண்டுமென்ற கொள்கையைப் பர்பாங்க் தம் தாயாரிடமிருந்தே பெற்றார். எனவே, பர்பாங்க் தம் பிற்கால வாழ்வில் அகன்ற நோக்கமும் நுண்மாண் நுழை புலனுமுடையவராய் விளங்கினாரெனின், அந் நற்பண்புகள் தம் தந்தை தாயாரிடமிருந்து பெற்றவையேயாம்.

“வினையும் பயிர் முனையிலே,” என்பது காலங்கண்ட மூதுரை. அதுபோல, இளங்குழவியா யிருந்த பொழுது முதலே பர்பாங்க் மலர், செடி, கொடிகளைக் கண்டால் தாவுவார்; கைதட்டி ஆர்ப்பரிப்பார்; கங்கு கரையற்ற களிப்பெய்துவார். தொட்டிற் குழந்தையாயிருந்த காலத்தில், அவர் கைகளில் மலர்களைக் கொடுத்தால், ஆர்வத்துடன் அவற்றையேற்றுச் சிதைவுறாமலும் நலங் குறையாமலும் கைகளிற் பற்றியபடியே கீழே விடாமல் வைத்திருப்பார்; அம்

* Massachusetts.

† Lancaster.

‡ Scotch.

மலர்கள் தாமாக வாடி வதங்கி நிறங்குலைந்த பின்னரே அவற்றைக் கைநெகிழ விடுவார். சிற்சில சமயங்களில் அவர் ஓயாமல் அழுவதுண்டு. அக்காலங்களில் அவர்தம் தாயார் அவருக்கு ஏதாவது ஓர் அழகிய மலரைப் பறித்துக் கையிற் கொடுத்து விட்டால், உடனே அழுகை ஓய்ந்து அகமகிழ் வெய்துவார்.

ஒருமுறை அவருடைய உடன்பிறந்தாள் ஒரு மலரைப் பறித்து அவர் கையிற் கொடுத்தாள். வழக்கம்போல் அவர் தம் சிறுகைகளால் அம்மலரை இறுகப் பற்றி அதன் அழகைப் பார்த்து மகிழ்ந்திருந்த பொழுது, அம்மலரிலிருந்து ஓரிதழ் உதிர்ந்து விட்டது. உதிர்ந்த இதழை எடுத்து விழுந்த இடத்தில் முன்போல ஓட்டவைக்க அவர் பன்முறை முயன்றார். முயற்சி நிறைவேருமற் போகவே நெடுநேரம் அழுதார்.

குழவிப் பருவந் தாண்டிக் குறுநடைப் பருவமுற்ற காலத்திலே, குழந்தைகள் பாவைகளையோ, நாய், பூனை முதலிய சிறு விலங்குகளையோ தேடி விளையாடுவது வழக்கம். ஆனால் பர்பாங்கோ மலர்க் கொத்துக்களையும், பூஞ்செடி வைத்துப் பயிர்செய்த தொட்டிகளையுமே தேடி விளையாடுவார். ஒருநாள் நாகதாவி* இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு செடி நட்டு வைக்கப்பட்டிருந்த தொட்டியொன்றை அவர் தங்கையில் வைத்துக் கொண்டு இங்கு மங்கு மோடி விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்; விளையாடிக்கொண்டிருந்தவர் கால் இடறிக் கீழேவிழுந்தார். கையிலிருந்த தொட்டியும் கீழே விழுந்துடைந்து செடியும் முறிந்து விட்டது. அன்று

அவர் கொண்ட வருத்தத்தை இவ்வளவென்று கூற முடியாது. “அவர் அழுது வடித்த கண்ணீர் ஆரூய்ப் பெருகிற்று” என்று கூறலாம்.

இளமைக் காலத்தில் அவர் விரும்பி விளையாடி வந்த செடிகளில் நாகதாளியே முதன்மையானதாம். அவ்வாறு விளையாட்டுத் துணையாயிருந்த அந்நாகதாளியினத்தின்மீது பிற்காலத்தில் பர்பாங்க் தம் கருத்தைச் செலுத்தியதும், அரிதின் முயன்று அவற்றை முள்ளற்றனவாகவும், வளம் படைத்தனவாகவும், சுவை மிகுந்தனவாகவும் செய்துமுடித்ததும் வியப்பையளியாதோ! அவர் செய்த இம்முயற்சியினால் காடுகரம்பாயிருந்த நிலங்களிலெல்லாம் மக்களுக்கும் மாக்களுக்கும் ஒருங்கே பயன்பட்டு நாட்டுப் பொருள்நிலையை மிகுத்தற் குரியதாயிருந்த இம்முள்ளற்ற நாகதாளியே பயிர் செய்யப்பட்டு வருவதாயிற்று. மக்கட் பகையாகவும் பாம்பி னுறவாகவுங் கருதப்பட்டு வந்த முள்ளே உருவாயமைந்த ஒரு செடி, மக்களுக்கும் மாக்களுக்கும் நண்பனாக மாறியது பர்பாங்கின் அறிவாற்றலுழைப்பின் பயனேயாகும்.

வயது வளர வளர, உலகிற் காணப்படும் அழகுள்ள பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் பர்பாங்கின் ஆர்வமும் உடன்வளர்வதாயிற்று. அவர் வீட்டின் பின்புறத்திலிருந்து கூப்பிடு தொலையில் மரஞ் செடிகள் நிறைந்த பல குன்றுகள் இருந்தன. அக்குன்றுகளிடையே நாடோறும் சமயம் வாய்ப்புழியெல்லாம் சென்று அவர் தம் பொழுதைக் கழித்து வருவார். இதுவே அவருக்குத் தம் வயதிற்கேற்ற விளையாட்

டாகத் தோன்றிற்று. அக்குன்றுகளில் எவ்வெப் பகுதியில் பலநிறமுள்ள காட்டு மலர்கள் காணப்படும் என்பதும், அவை எவ்வெப்பொழுது அரும்பி மலரும் என்பதும் அவருக்குக் குருட்டுப் பாடம். பனி மூடுவதால் செடி கொடிகள் பூவாமல் இருக்கும் பனிக்கால மொழிந்த மற்றைக் காலங்களில் பர்பாங்க் அக்குன்றுகளிலேயே பெரும்பொழுதைக் கழித்து வந்தார். வரவர, தாம் பழகிவந்த செடி கொடி யினங்களில் ஒன்றாகவே அவர்தாமும் மாறிவிட்டாரென்றுகூடச் சொல்லலாம். அவை மொழியாடுவவென்பது உண்மையானால், அம்மொழியை அவர் முற்றப் பயின்று, அவற்றின் பிறப்பு வளர்ப்புக்களைத் தெரிந்து, அவற்றில் அடங்கியுள்ள நுண்மைகளை உணர்ந்து அவற்றின் மாசுமறுவற்ற கவினுறு வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்தன்மையும் தகுதியும் வாய்ந்தவராவார்.

பின்னர், பள்ளிக்குச் சென்று கல்விபயிலும் பருவம் அவருக்கு வந்துற்றது. வீட்டின் அருகாமையிலிருந்த ரெட் ஸ்கூல் ஹவுஸ்* என்ற சிறு பள்ளிக்கூடத்துக்கு அவர் அனுப்பப்பட்டார். பள்ளிக்கூடத்தில் எதையும் விரும்பி ஆர்வத்துடன் கற்று வந்தார் பர்பாங்க்; மரஞ் செடி கொடி முதலியவற்றைப்பற்றி மேலும் மேலும் கேள்விகள் கேட்டுப் பல உண்மைகளை அறிந்து வந்தார். இவற்றைக் கண்ட ஆசிரியர்களும் மற்றையோரும், அவரைப் பெரிதும் புகழ்ந்து பாராட்டி வந்தனர். இயற்கைத் தோற்றத்திலும் அதன் பேரழகிலும் ஈடுபட்டது தம் முள்ளம் என்

பதைப் பர்பாங்க் தம் இளமையிலேயே யாவருமுணரத் துக்க வகையில் பல வழியாக வெளிக்காட்டி வந்தார். நல்ல வயதுவந்த பிறகும் ஒருநாள் அவர் பல அறிஞர் களுடன் ஒருபொருளைக் குறித்து ஆராய்ச்சி முறையில் வழக்காடி வருகையில், திடுமெனப் பேச்சை நிறுத்தி ஒரு வானம்பாடி உயரத்தில் பாடுவதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தா ரென்றால், இயற்கைப் போக்கில் அவர் மனம் ஈடுபட்டிருந்ததற்கு வேறு சான்றும் வேண்டுமோ !

பள்ளியிற் சேர்ந்து, பன்னிரண்டாவது வயது முடிவதற்குள், அறிவியற்றுறையில், அதன் ஒவ்வொரு பிரிவையும் பற்றிப் பொதுப்படையாக என்னென்ன அறியவேண்டுமோ அவை யாவற்றையும் அறிந்து கொண்டார் பர்பாங்க். தாம் படித்த ஒரு கதையின் சுருக்கத்தைக் கூறச் சொன்னால் அவருக்குக் கூறமுடியாமலிருக்கலாம்; படித்த நாடகத்தின் சிறந்த பகுதி என்னவென்று கேட்டால் எடுத்துரைக்க முடியாமலிருக்கலாம்; ஆனால் அறிவியற் றுறையிற் புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட உண்மைகளைப்பற்றி வினவினால் அவர் ஒன்றும் விடாமல் விளக்கிக் கூறிவிடுவார். ஏனைய சிறுர்களுடன் கலந்து அவர் எல்லா வினையாட்டுக்களையும் வினையாடி வந்தாரானாலும், படிப்பில் அவருக்கு இருந்த ஆர்வம் வினையாட்டில் எப்பொழுதும் இருந்ததில்லை.

அச்சிறுபள்ளிக்கூடப் படிப்பு முடிந்தவுடன், அவ்ஜூரிலிருந்த கல்விக் கழக மொன்றிற் சேர்ந்து பர்பாங்க் பயின்று வந்தார். அக்கழகம் மாரிக் காலங்கள் தோறுந்தான் கூடும். அப்பொழுதெல்லாம் பர்பாங்க்

அங்குச் சென்று கல்வி பயின்று வருவார். மற்றக் காலங்களில் அவ்வுரிவிருந்த ஒரு பெரிய நூல்நிலைய*த் திற்குச் சென்று பல நூல்களை அவர் படித்து வருவார் தந்தையார் வைத்திருந்த பொறுக்கான சில நூல்களையும் பன்முறை படித்து வந்தார்.

மாரிக்கால மொழிந்த மற்றக் காலங்களில் மஸ்ஸாச் குஸெட்ஸைச் சேர்ந்த ஓர்ஸ்டர் நகரத்திலிருந்த ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையில் பர்பாங்க் வேலை பார்த்து வந்தார். அவ்வேலைக்கு அவர் பெற்ற ஊதியமோ மிகவுங் குறைந்தது. ஆனால் அவர் செய்ய வேண்டியதாக விருந்த வேலையோ அளவற்றதாகவும் உடல் வருத்தத்தைக் கொடுப்பதாகவும் இருந்தது; இருந்தாலும் தாம் பின்னர் மேற்கொண்டு செய்து முடிக்க வேண்டியதாயிருந்த ஓர் இலக்குக் கருதி, எப்பாடு பட்டாலும் அவற்றை யெல்லாம் பொருட்படுத்தாமலும் உளந்தளராமலும் உழைத்து வந்தார்.

தாம் தேர்ந்து எடுத்துக்கொண்ட துறையில் இறங்கி வேலை செய்வதானால், குடும்பத்தை விட்டுப் பிரிந்து தனியே போதல் இன்றியமையாததாகும் என்று பர்பாங்க் எளிதிற் கண்டுகொண்டார். ஆகவே தாமிருந்த அந்நிலையில் போதல் இயலுமா, இயலாதா? போனபின் தம் வாழ்க்கையை நடத்துவதெப்படி? என்பனபோன்ற வினாக்களையெல்லாம் எழுப்பிக் கொண்டு நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்தார். அவருடைய ஒருநாளைய செலவிற்குக் குறைந்தது ஐம்பது சென்டுக்ளாவது பிடிக்கும். அவர் தொழிற்சாலையிற் பெறும் ஏழுநாட்கூலியோ அக்கணக்குப்படி ஆறுநாட் செல

விற்குக் கண்டதே யொழிய ஏழாம்நாள் வெறுங்கைய ராகவே இருக்கவேண்டியவரானார். எனவே, அவர் தம் குறிக்கோளைக் கருதி வெளியேருவீடினும் தம் வயிற்றுப்பிழைப்புக் கருதியேனும் வெளியேறுதல் இன்றியமையாததாமெனக் கண்டார். எனினும், வெளியேறினால் மீண்டும் ஒருவேலை கிட்டுகிறவரையில் மிகவுஞ் சுருங்கிய செலவிற்காவது பணம் வேண்டுமே, என்ன செய்வது என அவர் திகைத்து வழியொன்றுந் தோன்றாமற் காலங்கழித்து வந்தார்.

இந்நிலையில் எதிர்பாராதவகையில், அவருடைய இலக்கு நிறைவேறுதற்கான வழியொன்று ஏற்பட்டது. ஒருநாள் தொழிற்சாலையிலுள்ள வேலைக்காரர்கள் சிலர் புல்லியும் பொறி† ஒன்றைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்து வைத்துப் பின்பு அவற்றைக் கோக்க முயன்று கொண்டிருந்தனர். ஏறக்குறைய எல்லாப் பகுதிகளையும் மீண்டும் அவர்கள் கோத்துவிட்டாலும், ஒரே வொரு சிறு பகுதியாகிய துண்டை மட்டும் ஏற்ற இடத்தில் அவர்களாற் பொருத்தமுடியவில்லை. பலரும் பல தடவை முயன்று பார்த்தும் முடியாது போகவே, அவர்கள் மனந்தளர்ந்து கைவிட்டுச் செல்ல முடிவு செய்தார்கள். அச்சமயத்தில் அருகிலிருந்து கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டிருந்த பர்பாங்க் சட்டென முன் வந்து, அத்துண்டை எவ்வாறு எந்த இடத்தில் பொருத்த வேண்டுமென்பதை அவர்களுக்கு எடுத்து விளக்கினார். அதனை யறிந்த வேலைக்காரர்கள், சிறு வன் கூற்றென்று இகழ்ந்தொதுக்காது, கூறியவாறே செய்தனர். அத்துண்டும் பொருந்திற்று. அப்பொறி

யும் சிக்கலின்றி இயங்குவதாயிற்று. வயதில் மூத்தவர்களாகிய அவர்களுடன் இதுகாறும் தாமாக ஏதும் சொல்லாடாமலிருந்த அச்சிறுவர், அன்று ஒருவருங்கோராமலிருக்கையில் தாமாகவே முன்வந்து ஒன்றைக் கூறியது கண்ட அவ்வேலைக்காரர்கள் முதலிற் பெருவியப் பெய்தினர். பின் சிறிது நேரம் தாழ்ந்து, “உனக்கு எப்படி தெரிய வந்தது? அத்துண்டு அந்த இடத்தில்தான் பொருந்தும் என்று நீ எவ்வாறு அறிந்தாய்?” என்று அவர்கள் பர்பாங்கைக் கேட்டார்கள். அதற்கு, “வேறு எங்கும் அது பொருந்தவில்லை யாகையால் தான்” என்று விடை கூறினார் பர்பாங்க். இவ் விடையிலேயே அவருடைய அறிவுநுட்பமும், கருதியதை எளிதில் முடிக்கும்வகை யறியுமாற்றலும் நன்கு விளங்கலாயின.

இவ்வாறு பொறியை எளிதில் சீர்திருத்திய சிறுவர், முன் கூறியவாறு வேறு வேலை தேட நினைத்து ஆராயுங்கால், இயல்பாகவே அப்பொறியையும் தொழிற்சாலையையும் சீர்திருத்த வேண்டிய முறையில் ஒன்றுபடுத்தி ஆராயலானார். ஐந்தாறு வேலைக்காரர்கள் செய்யும் ஒரு வேலையை ஒரு பொறி கொண்டு செய்தால் ஆட்கூலி குறைந்து தொழிற்சாலைக்கு ஊதியம் மிகும் என்று அவர் கண்டார். கண்டவர் உடனே அரிதின் முயன்று தொழிற்சாலையிற் பயன்படுவதற்கேற்ற ஒரு பொறியைச் செய்தமைத்தார். தொழிற்சாலை முதலாளிகள் அப்பொறியால் விளையக்கூடிய பெரும்பயனை யுணர்ந்து அதனை உவந்தேற்றுக் கொண்டதோ டன்றி, பர்பாங்கின் சம்பளத்தை உயர்த்திப் பெருமைப் படுத்தினார்கள்: மேலும், அவர்

பொறியமைக்குந் துறையிலேயே உழைத்து வருவாரானால், விரைவில் அவர் பெருஞ்செல்வம் ஈட்டக்கூடுமென்றும் அவருக்கு அறிவு தெருட்டினார்கள். தொழிற்சாலை முதலாளிகளே யன்றி பர்பாங்கின் நண்பர்கள் பலரும், உறவின்முறையாரும் அவ்வாறே அவருக்கு வற்புறுத்திக் கூறினர்.

அவர்கள் எடுத்துக்கூறிய அறிவுரைகளுக்குக் குறுக்குச் சொல்லாமல் பர்பாங்க் ஏற்றுக் கொண்டாராயினும், அவர் கருத்தெல்லாம் வாழ்க்கையின் பேரிலக்காகத் தாம் கொண்ட ஒன்றையே நாடி நின்றது. உலகத்தில், இயற்கையா யுண்டாகிற பொருள்கள் எழிலோடு விளங்கினாலும், அவற்றினும் எழில் மிகுந்த புதுப்பொருள்களைக் கண்டு பிடித்தலும், அஃதியலாவிடத்து இயற்கையா யுண்டாகிற பொருள்களையே அழகு மிகுந்து விளங்குமாறு திருத்தி யமைத்தலும் என்ற இவ்விரண்டுமே அவருடைய வாழ்க்கைக்குறிக்கோள்களாய் அவரது உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டிருந்தன. இக்கருத்துடைய இவர்தாமோ இரும்பாலாகிய பொறிகளை யமைத்து, அழகற்ற அவற்றின் உருவைக்கண்டு உளவமைதி பெறக்கூடியவர்! விரைவாகவும், குறைந்த செலவிலும் பல உழுகலப்பைகளைச் செய்யும் ஒரு பொறியை யமைப்பதைவிட, உலகோர் அதுவரையிற் கண்டிராத நிறங்களோடும் மணத்தோடுங்கூடிய புதிய மலர்களையும் பழங்களையும் கண்டுபிடிக்க முயல்வதே அவருக்குச் சிறந்ததாகத் தோன்றிற்று.

இக்கருத்திற்கும் தாம் வேலைசெய்யுந் தொழிற்சாலைக்கும் எத்தகைப் பொருத்தமுமில்லை என்பதும்,

அத்தொழிற்சாலையில் வயிற்றுப் பிழைப்புக் கருதி வேலை செய்வதால் தம்கருத்து நிறைவேறுவதற்கில்லை என்பதும் நாளேற வேற பர்பாங்கிற்குத் தெளிவாக விளங்கிற்று. விளங்கவே, ஒருநாள் தொழிற்சாலை வேலையை விட்டு விட்டார்; பின்பு அவர் சந்தை விற்பனைக் காகும்படியாகக் காய்கறி வகைகளைப் பயிரிட்டனுப்பும் வேலையை மேற்கொண்டார். ஒருவாறு தாங்கொண்ட குறிக்கோளுக் கியைந்ததாகவே இத்தொழில் காணப்பட்டமையால், அதில் ஊக்கத்துடன் உழைத்து வரலானார். ஒரு சிறு தோட்டத்தில், பலவகைக் காய்கறி வகைகளுடன் உருளைக்கிழங்கையும் அவர் பயிரிட்டு வந்தார். அவ்வாறு பயிரிட்டு வரும் பலவகை உருளைக்கிழங்குகளில் ஒருவகை மிகவும் வளப்பமாகவும் உருட்சியாகவும் இருக்கக் கண்டு, அதைத் தேர்ந்தெடுத்து ஏற்ற எருவிட்டு நன்றாகப் பயிர் செய்து வந்தார். விரைவில் அதன் சிறப்பு எல்லோருக்கும் தெரியவே, யாவரும் அதனைப் பரிந்து வாங்குவாராயினர். அதுமுதல் “பர்பாங்க் உருளைக்கிழங்கு” என்றே அது பெயர் பெறுவதாயிற்று. இவ்வினக்கிழங்கை அவர் பெருமளவிற்காகப் பயிர்செய்து வந்தமையால், அந்நாட்டில் விரைவில் “உருளைக் கிழங்குக் கருப்பு” ஏற்படக்கூடும் என்று அஞ்சிய ஒரு நிலை நேராமலே தவிர்க்கப்பட்டது. புதிய இவ்வுருளைக் கிழங்கு பயிரிடும் உரிமையைச் சிறிது காலத்திற்குப் பின் பர்பாங்க் தோட்டப் பயிர்த்தொழிலாளி ஒருவருக்கு நூற்றைம்பது டாலர்கள் பெற்றுக்கொண்டு விற்றுவிட்டார். இவ்வுருளைக்கிழங்கின் விற்பனையால் அந்நாட்டிற்கு ஆண்டொன்றிற்கு இரண்டு கோடி

டாலர்கள் புதுவருவாய் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கணக் கெடுக்கப்பட்டுள்ளது. பர்பாங்கின் அறிவாற்றலுக்கும், தொழிற் சிறப்புக்கும் இதைக் காட்டிலும் வேறு சான்று கூறுதல் வேண்டுமோ ?

இனி, இவ்வாறு பர்பாங்க் எளிய வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டு, தங் கருத்திற்கு ஒருவா றியைந்த தொண்டை நடத்தி வரும்போது, ஒருநாள் அவர் தமது தோட்டத்தில் நண்பகற் கடும்வெயிலில் வேலை செய்துகொண் டிருக்குங்கால், ஞாயிற்றின் வெப்பந் தாங்கமாட்டாமல் கீழே விழுந்து மூர்ச்சையானார். நற்காலமாக அவ்வெப்பத்தாக்கால் அவர் உயிரிழக்க வில்லை; எனினும் மிகுதியும் நலிவுற்றிருந்தார். நோய் கீங்கியவுடன், பர்பாங்க் இதற் கென்செய்வதென ஆழ்ந்து எண்ணலானார். ஏனெனில், தாம் கொண்ட கருத்திற் கிணங்க வெளிகளில் நண்பகற்பொழுதில் வேலை செய்வது அவருக்கு இன்றியமையாததா யிருந்தது. ஆகவே, மீண்டும் அத்தகைய வேலைக்குக் கடும் வெப்பத்தாக்கினால் இடையூறு நேரிடாதிருக்க வேண்டி, வெப்பக் குறைவாயுள்ள வேற்றாருக்கு உடனே தாம் புறப்பட்டுச் செல்லுதலே நேரிதென அவருக்குப் புலனாயிற்று. புலனாகவே, அவர் அவ்வாறே செய்துவிடுவதென முடிவுகட்டினார். அம்முடிவின் பயனே அவர் லன்காஸ்டரை விட்டு, 1875ஆம் ஆண்டில், தம்முடைய இருபத்தாரும் அகவையில் அந்நாட்டின் கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள காலிஃபோர்னியா* என்ற இடத்திற்குப் புறப்பட்டதாகும்.

உ. சிறிய பத்திரிகாசிரியன்

பத்திரிகை விற்பனையில் தான் சித்தி பெறுவதைக் கண்ட எடிசன், தானே ஏன் ஒரு பத்திரிகை வெளியிடக் கூடாதென்று நினைத்து, பெருவழித் தூதன் (Grand Trunk Herald) என்ற பெயருடன் ஒரு பத்திரிகை பிரசுரிக்கத் துணிந்தான். இதன் பொருட்டு, டெட்ராம்ட் சுயாதீனப் பத்திரிகைக் கூடத்தில் பயனற்றவை என்று தள்ளிவிட்ட பழைய அச்சக் கருவிகளை அவன் வாங்கினான். அச்சக் கூடத்திற்குப் பத்திரிகை வாங்கச் சென்ற காலங்களில் அங்கு நடக்கும் வேலைகளை அவன் நன்றாய்க் கவனித்திருந்தான். ஆதலின், அவன் முன்னமே தான் உபயோகித்து வந்த பழைய சாமான் வண்டியில், இரசாயன நூல் பயிற்சியுடன் பத்திரிகை அச்சிடுந் தொழிலையும் ஆரம்பித்தான். அறியாமையினாலும் அவசரத்தினாலும் நேர்ந்த பல பிழைகளை யெல்லாம் நீக்கித் திருப்திகரமான முறையில் உடனே பத்திரிகை வெளியிட முடியவில்லை. ஆயினும், விடா முயற்சியுடனும் பொறுமையுடனும் உழைத்து, இறுதியில் அதிகப் பெருமையுடன் தன் பத்திரிகையைப் பிரசுரித்தான். இப்பத்திரிகையை எழுதினவனும் எடிசன், அச்சடித்தவனும் எடிசன், வெளியிட்டவனும் எடிசன். இதனிச் சிறப்பு எவருக்கு வாய்க்கும்!

எடிசனியற்றிய பத்திரிகை பன்னிரண்டு அங்குல அகலமும், பதினாறங்குல நீளமுமுள்ள சிறிய அளவில், பிரயாணிகளுக்கு உபயோகமாயிருக்கக்கூடிய புகை வண்டிச் செய்திகளுடையதாயிருந்தது. பலர் இப்பத்திரிகையில் மிகுந்த ஊக்கங் காட்டினதோடு செய்தி

பர்பாங்க் இவ்விடம் வந்துற்றபோது, இருபத்தைந் தாண்டு நிரம்பிய இளங்காளைப் பருவத்தினராயிருந் ததனால், எத்தகைய வேலைக்கும் ஈடுகொடுக்கும் உளத் திப்பமும், பெரும் பொறையும், தளரா ஊக்கமு முடையவராக இருந்தார். ஏதாவது வேலை கிடைத் தால் அதைச் செவ்வனே செய்து, மீத்து வைக்குந் தொகையைக்கொண்டு அப்பள்ளத்தாக்கில் ஒரு பகுதியை விலைக்குப் பெற்று அதன்கண் தோட்டப் பயிர் விளைவுசெய்ய வேண்டுமென்றே அவர் அங்கு வந்து சேர்ந்தது.

ஆனால், வேலையைத் தேடித் தேடி அலைந்தாலும் ஒரு வேலையும் அவருக்கு எளிதில் கிட்டவில்லை. அவர் கையிலிருந்த சிறு தொகையும் கரைந்துகொண்டே வந்தது. சுமைதூக்குதல், மரம்பிளத்தல் முதலிய கூலி வேலைகளையும் செய்துபார்த்தார். இத்தகைய வேலைகள் அவ்வப்போது கிடைத்தாலும் அவற்றூற் பெறுங் கூலி அவருக்கு ஒருவேளைச் செலவுக்கும் போதாமலிருந்தது. இவ்வாறு வேலை செய்துகொண் டிருந்த இடத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு நகரத்தில் செல்வந்தர் ஒருவர் தமக்கு ஒருவீடு கட்டப்போவ தாகக் கேள்வியுற்று, பர்பாங்க் ஒருநாள் அங்குச் சென்று, தமக்கு வேலை வேண்டுமென்று அவரிடங் கேட்டார். கட்டட வேலைக்குரிய கருவிகளாவது, ஒரு செதுக்குக் கோடரியாவது இருந்தால் மட்டும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்ற மறு மொழி அவருக்குக் கிடைத்தது. உடனே தாம் மிகுத்து வைத்திருந்த பொருளில் ஏறக்குறைய முழுவதையுமே கொண்டு செதுக்குக்கோடரி ஒன்று வாங்

கினார். வாங்கிக்கொண்டு, மீண்டும் மறுநாட் காலை யில், அவர் அச் செல்வந்தர் வீட்டை அணுகியபோது, அங்கே குறிப்பிட்ட அவ்வேலைக்கு வேறு ஓர் ஆள் அமர்த்தப்பட்டு வேலை செய்துகொண்டிருக்கக் கண்டார்.

வாய்த்தவிடும்போய் அடுப்பு நெருப்பும் அணைந்த கதையாக, ஏமாறிய பர்பாங்க் மீண்டும் வேலைக்குத் திரியலானார்; பலநாள் அலைந்தபின் ஒரு கோழிப் பண்ணையில் கோழிக்கூடுகள் துடைக்கும் வேலையைப் பெற்றார். அவ்வேலைக்கு ஏற்பட்ட கூலியோ மிகவுங் குறைந்ததாகும். எனினும், ஒருவகையில் அது நிலையான வேலையாக இருக்கும்போல் அவருக்குத் தோன்றியதால், அவர் அதனை ஒப்புக்கொண்டு செய்து வந்தார். அவர் செய்த அவ்வேலை மிகவும் அருவருக்கத் தக்கதொன்று என்று கூறவேண்டியதில்லை. எனினும், பிறரிடம்போய்ப் பல்லைக் காட்டிக் கெஞ்சிக் கூத்தாடி இரப்பதும், பிறர் ஏமாறும் சமயம் பார்த்திருந்து அவர் பொருளை வெளவி வாழ்க்கை நடத்துவதும் ஆகிய இவ்விரண்டைப் பார்க்கிலும் அவர் இவ்வேலை செய்து பிழைப்பது நேர்மையுடையதன்றோ? ஆகவே, அவர் வெறுப்பில்லாமல் தமக்கு இட்ட வேலையை ஊக்கத்துடன் செய்துவந்தார்.

அங்கே அவருக்குப் படுக்கவும் இடங்கிடைக்காமல், தாம் துடைத்துவைத்த கோழிக்கூடுகள் ஒன்றினுள்ளேயே திங்கட்கணக்காக அவர் படுத்துறங்கிக் காலங்கழித்து வந்தார். குந்தியிருக்கவாவது ஒரு கொட்டிலைப் பிடிக்கலா மென்றாலோ அதற்குரிய அற்ப வாடகையைக் கொடுப்பதற்கும் அவருக்கு வழி

யில்லை. சிற்சில காலங்களில் இந்த வேலைக்குக்கூட இடர்ப்பாடுகள் நேர்ந்து, அவர் வேலையின் றிப் பட்டினி கிடக்க வேண்டியவருமானார். அவ்வாறு உணவுக்கு வகையின்றிப் பட்டினி கிடக்க நேர்ந்த பொழுதெல்லாம், அவர் அவ்வூரிலுள்ள இறைச்சிக் கடைக்குச் சென்று, அங்கு நாய்களுக்கென்று போடப்பட்டிருக்கும் என்புத் துண்டுகளிற் சிலவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்துவந்து, அவற்றில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கும் தசையைச் சுரண்டி அதனை உணவாக உண்டு பசியாறுவார்.

இவ்வாறு சிலகாலங் கழிந்தபின்னர், ஒரு சிறு தோட்டத்தில், “பிச்சைக்காரக்கூலி” என்று இகழ்ந்து சொல்லப்படும் மிகக்குறைந்த சம்பளத்தில் ஒரு வேலை கிடைக்க, அதில் அவர் அமர்ந்தார். அவ்வேலை நிலையாகச் சிலகாலந் தள்ளாமென்று அவருக்கு ஒரு நம்பிக்கையிருந்தது. ஆகவே, அவர் தமது வழக்கப்படி ஊக்கத்தோடும், உள்ளக் கிளர்ச்சியோடும் அவ்வேலையைச் செய்துவந்தார். ஆனால், வருகிற சிறிய தொகையைக் கொண்டு வசதியான ஓரையைத் தங்குமிடமாகத் தேடிக்கொள்ள வகையின்றி, களஞ்சிய அறை ஒன்றின்மேலிருந்த ஈரந்தாங்கிய இருட்டறை யொன்றில் வசித்துவந்தார். ஈரமாய்விடும் உடைகளைப் பிரித்து அவ்வறையில் நாட்கணக்காக உலர்த்தினாலும் அவை உலருவதில்லை. ஆகவே அவ்வறையின் வசதிப் பாட்டடைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ !

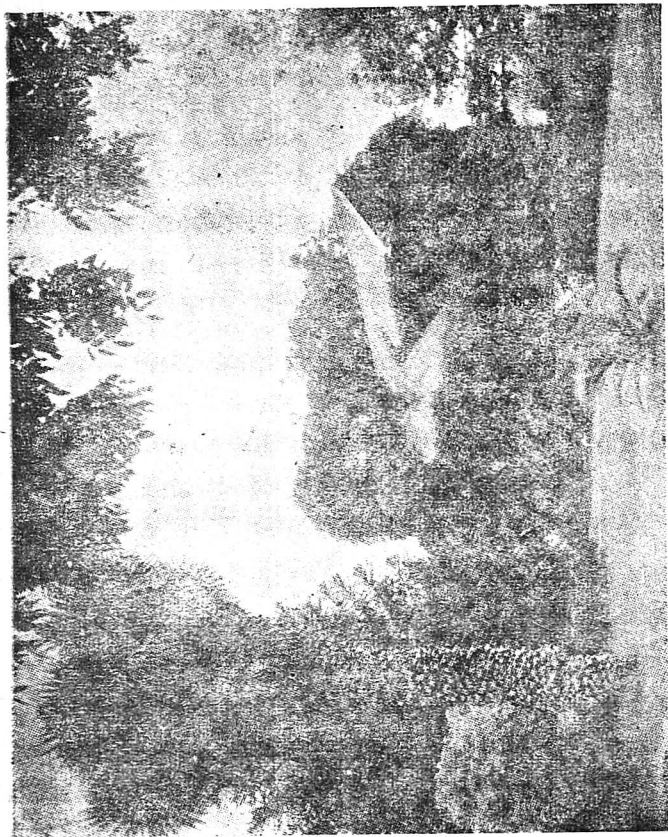
வசதிக் குறைவுற்ற இவ்வாழ்க்கையும், போதிய உணவைக் காலா காலத்திற் பெருமற் பன்முறை பட்

டினிகிடக்க நேர்ந்தமையும், அவர் ஆற்றலுக்கு மீறிய
 உடலுழைப்பும் ஒருங்கு சேர்ந்து அவரது உடல்
 நலத்தைக் கெடுக்க, விடாக் காய்ச்சல் அவரைப் பற்
 றிக்கொண்டது. அதனால் அவர் தாம் செய்துவந்த
 வேலையையும் விட்டுவிட வேண்டியவரானார். உடல்
 மெலிந்து வாடி, ஏனென்று கேட்பாரற்று அவர் உயிர்
 போகக் கிடந்த ஒருநாள் அயலில் வாழும் பெண்மணி
 ஒருத்தி அவரது நிலையினைக் கண்டு உளமிரங்கித் தன்
 னிடமிருந்த பசுவின் பாலை அருந்துமாறு வேண்டி
 னாள். பிள்ளைகள் பலவுடைய அப்பெண்மணி தம்
 மைப்போல் தீரா வறுமையுற்றவளென்று முன்னரே
 அறிந்திருந்த பர்பாங்க் அவள் கொடுத்த பாலை அருந்த
 முதலில் மறுத்துவிட்டார். அப்பாலிற்குரிய விலையைக்
 கொடுக்கத் தம் கையிற் காசேதும் இல்லையாகையா
 லும், கடனாக அதைப் பெற்றாலும் அக்கடனைத் தீர்ப்
 பதற்குள் இறந்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் தாமிருந்த
 மையாலும், அவள் மனமிரங்கி அளித்த உதவியைத்
 தாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாமையை பர்பாங்க் தழு
 தழுத்த குரலில் கூறினார். அவர் எத்துணை மறுத்துக்
 கூறியும் அப்பெண்மணி ஒரே பிடியாகப் பாலை அருந்
 தினாலன்றித் தான் அவ்விடத்தை விட்டு நகரப்போவ
 தில்லை என்று கூறவே பர்பாங்க் மனம் இசையாம
 விசைந்து பாலை வாங்கி யருந்தினார். அப்பாலே அமிழ்
 தமாய் அவரை அன்று மறலியின் கொடுங் கைகளி
 னிருந்து மீட்டு உயிர்பிழைக்கச் செய்தது.

காய்ச்சல் தீர்ந்தபின், எலும்புந் தோலுமாய்
 இளைத்துப்போயிருந்த பர்பாங்க், மெல்ல எழுந்து
 நடமாட உடல் இடங்கொடுத்தது. வேலைக்காக ஊரு

ராகச் சுற்றித் தேடியலைந்தார். ஏதோ நல்ல வேளை யாக அவருக்கு ஆங்காங்குச் சிறுசிறு வேலைகள் தட் டாமற் கிடைத்து வந்தன. அவ்வேலைகளைச் செய்து கூலிபெற்று அதில் ஒரு சிறு தொகையை மீத்து வைக்கக் கூடியவருமானார். மேலும், மிகவும் வருந்தி யுழைத்து வந்தமையால் விரைவில் அவர் ஒரு சிறு தொகையை இருப்பாக ஒரு பொருட் பாதுகாப்புக் கழ கத்தில்¹ தம் கணக்கில் போட்டு வைக்கும் நிலையை அடைந்தார். அதன்பின், அப்பொருளைக்கொண்டு தாமே ஒரு தொழிலைச் சொந்தத்தில் தொடங்கி நடத் தலாம் என்ற முடிவிற்கும் அவர் வரலானார்.

அம்முடிவிற்கு வந்தவுடன் “சாந்த ரோஸ்”² என்னு மிடத்தில் ஒரு சிறு நிலப்பகுதியை விலைக்குப் பெற்று அதில் தாம் வசிக்க வசதியான இடத்தைக் கட்டிக் கொண்டபின், மிகுந்த பகுதியில் தோட்டப் பயிர் விளைவு செய்வதென அவர் முடிவுகட்டினார். பின்னர் அவர் விதைகள் சேர்ப்பதும், மரஞ் செடி கொடிகட் குரிய கன்றுகள், பதியன்கள், நாற்றுக்கள் முதலிய வற்றைப் பயிர்செய்து விற்பதும் தம் தொழிலாக மேற்கொண்டார். அவர் தாம் நிலையாய்க் குடியேறிய அவ்வூரைப்பற்றித் தம் தாயாருக்கு எழுதிய கடித மொன்றில், “இயற்கையமைப்பைப் பொறுத்தவரை யில், இந்நிலவுலகில் முதன்மையாகத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய இடம் இஃதொன்றேதான்” என்று அதனைப் புகழ்ந்து வரைந்துள்ளார்.

சுரந்தேராவிலுள்ள பர்பாங்கின் வீடு

பக்கம் ௨௨

வீடு

பர்பாங்க் விலைக்கு வாங்கித் தொழில் தொடங்கிய அச்சிறு தோட்டமே பிற்காலத்தில் உலகெங்கும் பரந்த புகழுடன் விளங்குவதொன் றாயிற்று. நேர்த்தி யான பழங்கள், மலர்கள் முதலியவை வேண்டுமா யின், அத்தோட்டத்திற் கிடைக்கப்பெறலாம் என்ற நற்பெயர் எங்கும் பரவுதலாயிற்று. அத்தொழிலாற் கிடைத்த ஊதியம் முதற்கண் சிறிதாகவே இருந்தா லும் அவருடைய வாழ்க்கைக்கு அது போதியதாயிருந் தமையால் அவர் கவலையின்றிச் சிற்சில காலங்களில் ஓய்வும் பெற்று வந்தார். இவ்வாறு ஓய்வு பெற்ற காலங்களி லெல்லாம் அவர் டார்வின்¹, எம்ஸன்² முத லிய பேரறிஞர் எழுதிய ஆராய்ச்சி நூல்களை ஆழ்ந்து படித்துக்கொண்டு வந்தார்.

இவ்வா றிருந்துவருங் காலத்தில், அவருடைய காலச் சக்கரத்தில், மேலும் நற்காலங் கிட்டியதென்று அறிவித்தற்குரிய சுழற்சியொன் றுண்டாயிற்று. ஒரு நாள் அவருக்கு வந்த கடிதங்கள் ஒன்றில், பெரிய செல்வந்தர் ஒருவர் வாதுமைமரப் பண்ணை ஒன்று வைப்பதற்காக இருபதினாயிரம் வாதுமைக் கன்றுகள் ஒன்பது திங்களுக்குள் தமக்கு வேண்டியிருக்கின்றன என்றும், அதற்கு எவ்வளவு தொகை பிடிப்பதாயிருந் தாலுந் தாம்கொடுத்து விடுவதாகவும் எழுதியிருந்தார். ஒரு வாதுமைக் கன்றைப் பெயர்த்து நடக்கூடிய அளவிற்குப் பயிர் செய்வதானால் குறைந்தது இரண் டரை ஆண்டுகளாவது பிடிக்கும் என்பதை பர்பாங்க் அறிவார்: கேட்பவரோ ஒன்பது திங்கள்களில் வேண்டு

¹ Darwin.

² Emerson.

மென்கிருர். மரஞ் செடி நூலாராய்ச்சியில் தாம் இது
காறும் ஆராய்ந்து வைத்திருந்த ஒட்டுமுறை¹யைக்
கையாள்வதற்கு இதுவே ஏற்ற சமயமென்று பர்
பாங்க் கண்டுகொண்டார்; வேண்டுகோளை ஒப்புக்
கொண்டார்; ஊரெங்கும் அலைந்து ஏற்ற வேலைக்காரர்
களைத் தேடிக்கொண்டார்; இரவும் பகலுமாய் ஓயாது
உழைத்தார்; ஒன்பதாவது திங்கள் முடிவில் இருபதி
னாயிரங் கன்றுகள் கேட்ட செல்வருக்குக் கேட்ட
வாறே அனுப்பிவைத்தார்; பைநிறையப் பணத்தை
யும் பெற்றார். இவ்வருஞ்செயலைக் கண்ட ஊராரெல்
லோரும் அவரை ஓயாது புகழ்வாராயினர். புகழ்
பரவுவதற் கேற்ப அவரது தொழிலும் மேன்மேலும்
வளர்வதாயிற்று. ஏமாற்றுதல் என்பதே ஒருசிறிது
மின்றிக், கூறியது கூறியவாறே, வேண்டிய விதை
கள், பதியன் முதலியவற்றை விற்றுவந்தமையால்
உள்ளூரிலும் வெளியூர்களிலுமுள்ள வணிகர்களெல்
லாம் அவரிடம் பெரு நம்பிக்கை வைத்து அவரிடமே
தொழில் செய்வாரானார்கள்.

ஒருநாள், கையிற் பணமில்லாதிருந்த நிலைமை
யில், தொழின் முறையில் நல்ல ஊதியம் வரக்கூடிய
ஒரு வழி அவருக்குப் புலப்பட்டது. ஆனால், அதற்கு
அன்று குறைந்தது அவரிடம் நூறு டாலர்களாவது
இருந்தால்தான் அவ்வழியைப் பின்பற்றித் தொழி
லாற்றி ஊதியம் பெற அவரால் முடியும். பர்பாங்க்
தமக்குத் தெரிந்த நாலேந்து நண்பர்களை நெருங்கி ஒரு
சிறு தொகை கடனாகக் கேட்டுப்பார்த்தார். ஆனால்,
ஒருவரும் கொடுக்க முன்வரவில்லை. தலையிறக்கங்

¹ Grafting.

கொண்டவராய் பர்பாங்க் வீடுதிரும்பி வீட்டினுள் நுழையும் தறுவாயில், யாரோ இவரைக் கைதட்டிக் கூப்பிட்டதுபோல் தோன்றிற்று. திரும்பிப் பார்த்தார்; சாலையிலிருந்து ஒருவர் தம்மை விளிக்கக் கண்டார். கண்டு, அருகே சென்று பார்த்தபோது, விளித்தவர் அவ்வூரிலுள்ள பணக்காரர்களில் ஒருவரென்றும், ஆனால் அவர் ஒருவருக்கும் ஒரு செம்பாலடித்த காசுகூடக் கடனாகவேனுங் கொடுத்தறியாத இவற்றன்மை படைத்தவரென்றும் பர்பாங்க் கண்டு கொண்டார்.

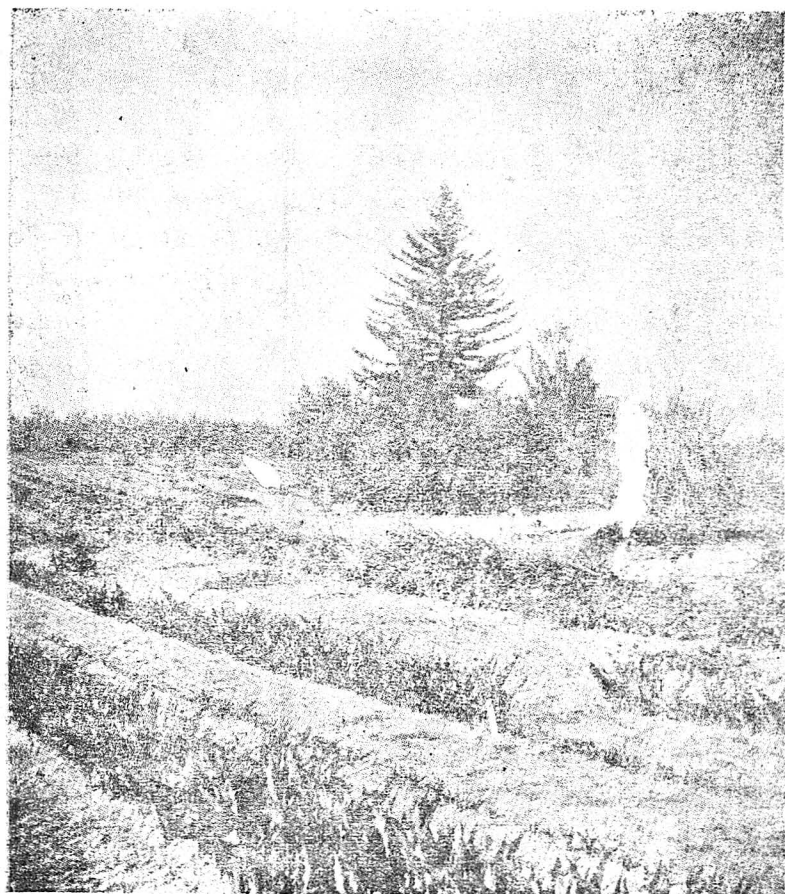
விளித்தவர் :—தம்பி! உன் நடவடிக்கைகளை நான் நெடுநாட்களாகக் கூர்ந்து நோக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எப்பொழுதும், உன் வேலையுண்டு நீ யுண்டு, என்றிருப்பவன் நீ. ஆனாலும் உன்னைப் போல் மிகவுந் திறம்படத் தொழிலாற்றும் ஒருவன், நீ ஓயாது உழைப்பதுபோல் உழைக்க வேண்டியதில்லையே! உனக்கு அடிக்கடி பொருள் முட்டுப்பாடு நேர்வதுபோல் தெரிகின்றதே? இப்போது தொகை ஏதேனும் வேண்டுமோ?

பர்பாங்க் :—நூறு டாலர்மட்டும் இன்று கிடைத்தால் ஒன்றுக்குப் பத்து வீதம் ஊதியங் கிடைக்கக் கூடிய ஒரு புதிய வேலையைத் தொடங்குவேன். ஆனால் தொகைதான் கிடைக்கவில்லை!

விளித்தவர், “அப்படியா! இதோ, நூறுக்கு இரு நூறு டாலர்களாக வைத்துக்கொள். இத்தொகைக்கு நீ சீட்டொன்றும் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை; வட்டியும் செலுத்தவேண்டியதில்லை. எப்பொழுது

தொகையைத் திருப்பிக்கொடுக்கக் கூடுமோ அப் பொழுது நீ கொடுத்தாற் போதும். ஆகவே குறுக்குச் சொல்லாமல் தொகையைப் பெற்று உன் வேலையைப் பார்” என்று கூறிக்கொண்டே இருநூறு டாலர்களை எடுத்துக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டார். பர்பாங்க் கொண்ட வியப்புத் தீர்தற்கு அரைநாள் ஆய்விட்ட தென்று சொல்லலாம். இந்நிகழ்ச்சியால் உள்ளூரில் பர்பாங்கிற்கு எத்துணை நன்மதிப்பு ஏற்பட்டதென்பதும், ஊரார் அவரிடம் எத்துணை நம்பிக்கை வைக்கத் தொடங்கினர் என்பதும் நன்கு விளங்கும்.

பர்பாங்கின் தொழில், ஆண்டொன்றிற்குக் குறைந்தது பதினாயிரம் டாலர்களாவது மீதியாய் நிற்கக்கூடிய அளவிற்குச் செழிப்பாக நடைபெற்று வந்தது. எனினும், விதைகள் சேர்த்து விற்பதையும், கன்றுகள் நாற்றுக்கள் முதலியவற்றைப் பயிர் செய்வதையும் விட்டுவிட்டுத் தாமே செடி கொடி மரங்கள் முதலியவற்றை வளர்த்து வருவதென பர்பாங்க் முடிவுகட்டினார். அம்முடிவைக் கேட்டு அவருக்கு அறிமுகமுள்ள எல்லோரும் அவரைக் கண்டித்துத் தடுக்க முயன்றார்கள். வேறு சிலர் மிகவும் இரக்கங் கொண்டு நன்மதி கூறினார்கள். இன்னுள் சிலர் இழித்துரைத்தார்கள். ஒன்றுக்கும் வாய் திறவாமல் எல்லாவற்றையுங் காதில் வாங்கிக்கொண்டார் அப் பெரியார். 1893 ஆம் ஆண்டில், தாம் செய்துவந்த தொழிலை அறவே நிறுத்திவிட்டு, முன் முடிவுசெய்திருந்ததும், தம் வாழ்க்கையிலக்குக்குக் கொண்டுய்ப்பதுமாகிய தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கினார். சாந்த

ஸெபாஸ்டபோல் ஆய்வுப்புலம்

சன் வேலை செய்யவேண்டியதாயிற்று. அவைகளி லொன்று என்னவெனின், இரவில் அரைமணி நேரத் திற் கொரு தடவை 'ஆறு' (6) என்ற சொல்லைத் தந்தியில் அனுப்புவதாகும். வேலை செய்கிறவர்கள் தூங்கிவிடாவண்ணம் இவ்வொழுங்கு செய்யப்பட் டிருந்தது. வேலை ஒழிந்த நேரங்களில் வெளியே சென்று உலாவ எடிசன் மிகவும் விரும்பினான். ஆத லின், இக் கட்டுப்பாட்டை அவன் அதிகமாய் வெறுத் தான். எங்ஙனம் இதை மீறுவதென்று அவன் நினைக் கத் தொடங்கித் தந்தி யறையிலிருந்த கடிகாரத்தைக் கொண்டே இந்த வேலையை நடத்தலாமென்ற முடி விற்கு வந்தான். இதைப் பற்றி அவன் யோசனை செய்து விளிம்பிற் பற்களுள்ள ஒரு சக்கரத்தைக் கடிகாரத்திற் சேர்த்து அதைக் கம்பிகளால் மின்சாரத் தந்தியுடன் இணைத்து அரைமணி நேரத்திற் கொரு முறை 'ஆறு' என்ற சொல்லை யுண்டாக்கும்படி செய் தான். சிறிது காலம் ஒருவரும் இதைக் கண்டுபிடிக்க வில்லை. இதனாற் சில தாறுமாறுகள் தந்தியிலுண்டான மையின், சோதிக்க வந்த ஒருவன் எடிசன் செய்த சூழ்ச்சியைக் கண்டு பிடித்தான்; எடிசன் கண்டு பிடித்த இந்த முறை பிற்காலத்தில் தந்தியில் ஒரு சிறந்த முறையாகக் கையாளப்பட்டது.

அடுத்த முறை எடிசன் தனது கடமையைச் சரி யாய் நிறைவேற்றத் தவறியது உடனே கண்டுபிடிக்கப் பட்டது. சில வேளைகளில், சில புகைவண்டிகளை நிலையத்திற்கு வருமுன் நிறுத்தி, புகைவண்டிகளைப் பாதைகளிற் செலுத்துகிறவனுக்கு (Train Despatcher), அவற்றின் வரவைப் பற்றிய செய்தியைத் தெரி விக்கும்படி, தந்தியடிப்பவர்கள் உத்தரவிடப்பட்டிருந்

தோர் உதவி வந்தது. தோட்டப் பயிர் செய்யுந்
துறையிலும், மரஞ் செடி கொடிகளை வளர்த்துக்
காத்துவருந் துறையிலும் அவர் காட்டிய இணையற்ற
திறமையையும், அதனால் நாட்டிற்கும் மக்கட்கும்
விளைந்து வருவதும், விளைய விருப்பதுமாகிய பெரு
நன்மையையுங் கணித்தறிந்த அந்நிலையத்தார், அவர்
செய்த வேலை மேன்மேலும் பொருள் முட்டுப்
பாடின்றி வளர வேண்டியதன் இன்றியமையா
மையை உணர்ந்து, அவருக்குப் பொருளுதவி
செய்ய முன் வந்தார்கள். ஆண்டொன்றிற்குப்
பதினாயிரம் டாலர்கள் வீதம் பத்தாண்டுகள்
தொடர்ந்து நூறாயிரம் டாலர்களை நன்கொடையாக
அவருக்கு அளிப்பதென அவர்கள் முடிவுகட்டினார்
கள். 1905 ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் முதன்
முறையாக ஒருபதினாயிரம் டாலர்கள் அவருக்கு
வழங்கப்பட்டன. அது முதல் பர்பாங்கின் இணை
யற்ற வேலைகள் எத்தகைய இடையூறுமின்றிச் செவ்
வனே நடைபெற லாயின.

ஈ. பர்பாங்கின் முறைகளும், ஆராய்ச்சிப் பயன்களும்

இளமையிலிருந்தே தமது உளத்தெழுந்த உணர்ச்சியை ஒருமுகப்படுத்தி அறிவை வளர்த்து வந்ததன் பயனாக பர்பாங்க் மேற்கொண்ட நோக்கங்கள் மூன்று வகைப்படும்:—

1. இயற்கையிற் காணப்படும் பழங்கள், மலர்கள், புல் வகைகள், மரங்கள், காய்கறி வகைகள் ஆகியவற்றின் தோற்றம், நிறம், மணம், சுவை முதலியவற்றைக் கூட்டியும் திருத்தியும் மாற்றியும் சீர் செய்தல்.

2. காட்டுச்செடி யினங்களையும், பயன் குறைந்து வரும் செடி யினங்களையும் நாட்டில் வளர்க்கப்படும் செடி கொடி யினங்களோடு ஒட்டும் முறையினால் இரண்டினங்களையும் பயன்பெறச் செய்தல்.

3. அதுவரையில் உலகிற் காணப்படாதிருந்த பல புதிய செடி, கொடி, மரம், மலர், பழம், புல் முதலியவற்றை உண்டுபண்ணுதல்:—இதுவே செடி வளர்ப்புத் துறையின் தலைசிறந்த வெற்றிச்செயலாகும்.

இம்மூன்று நோக்கங்களையும் கருதி பர்பாங்க் வேலை செய்துவருவதை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்:—

1. வளர்ப்பு:—வளர்ப்பு என்றால் பர்பாங்கின் தொழின்முறைப்படி இருவேறு செடிகளை, ஒன்றுடன் ஒன்றை ஒட்டி உரம்பெறச் செய்தல் என்றுதான் பொருள். ஒருமரம் அல்லது செடி அல்லது கொடியின்

பூவிலுள்ள பொலந்தாலை¹ எடுத்து மற்றொரு செடி அல்லது மரம் அல்லது கொடியிலுள்ள மலர்க்கருவிற் செலுத்துதல். இதை, “நாதுசெலுத்தல்”² என்று சொல்லலாம். இவ்வாறு செய்வதால் பூத்துங் காய்க்காமலிருக்கும் மரங்களெல்லாம் வளம்பெறக் காய்க்கும்.

2. தேர்வு:—இது தாம் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சிக்கு எந்தெந்த மரம் செடி கொடி யினங்களைத் தேர்ந்து கொள்ளுதல், எதெதனைக் கழித்துவிடுதல் என்பதாகும். முன்கூறிய வளர்ப்பு வெற்றியடைவது இத்தேர்வு சரிவர நடைபெற்றால்தான் என்பது உணரத்தக்கது.

இம்முறையைப் பின்பற்றி பர்பாங்க் ஆராய்ந்து உழைத்ததன் பயனை அளவிட்டுக்கூறமுடியாது. ‘அவர் சாதாரண மகனல்லர், ஒரு சித்தரே!’ என்று உலகோர் கூறக்கூடிய அளவிற்கு அளப்பரும் விந்தையான வேலைகளை யெல்லாம் அவர் செய்துமுடித்துள்ளார். அவற்றுட் சில பின்வருவனவாம்:—

முள் நிறைந்த நாகதாளிச் செடியை முள்ளற்றதாகவும் சுவையுள்ளதாகவும் மாற்றி, மக்களுக்கும் மாக்களுக்கும் ஒருங்கே உணவாகப் பயன்படுமாறு அவர் செய்தார். ராஸ்ப் பெர்ரி³ என்னும் ஒருவகைச் செடியையும் பிளாக் பெர்ரி⁴ என்னும் மற்றொருவகைச் செடியையும் அவர் தேர்ந்தெடுத்து ஒட்டிப் பிரைமஸ் பெர்ரி⁵ என்ற ஒரு புதிய பழவகையை உண்டுபண்ணினார். ப்ளம்⁶ என்னும் ஒருவகைப் பழத்தையும்

¹ Pollen.

² Pollination.

³ Raspberry.

⁴ Black berry.

⁵ Primus berry.

⁶ Plum.

லூதர் பர்பாங்க்

[ஈடித் டாலீ¹ எழுதியது]

உலகி லொப்பிலாத் தண்ணளி வாய்ந்த
தகைமை யாளர் தலைசாய்ந் திட்டார்—
எல்லையில் பரிவைக் காட்டிய துணர்ந்தே
எழிலா ரியற்கை ஏற்றன ளவரை :

²ஒலைநா யகனாய் ஒளிமுடி சூட்டினள்.

ஒளிமுடி யொன்று கொல் !

மக்கண் மாய்க்கும் பேரவா ஒழித்து
மாணுயர் அன்பை மன முவந் தளித்தனள்.
எத்தகை யன்பு !

கண்கள் துளித்துக் காரிருள் கவ்வப்

புண்கொள் நெஞ்சம் புலம்பி யலமர

செறிசுவப் பெட்டியுள் விரிமலர்ப் பாயல்

பரிமள மிகுத்துப் படரறி வித்தது !

வாழ்வின் அமைதியே (அவர்) சாவிலுங் கண்டோம்.

மரக்கிளை யுச்சியும் மணங்கமழ் பூக்களும்

பசும்புற் றரையும் பாங்கர்ச் சூழ்ந்து,

உற்ற துணர்ந்து, உயிரது வெதும்பி

ஒடுங்கிய குரலிற் “போய்வரு” கென்றன.

துயர்கொடு சாய்மலர் நடுவண் துவன்றித்

துணையிழந் தயரும் துனிகொ ளன்பர்

“நண்ப்”—என் றியற்கை மெல்லென நவில்வதை

நலமுடன் கேட்கும் நற்பே ரெய்தினர்.

இது லூதர் பர்பாங்க் நினைவு விழாவன்று திருமதி. ஜோ
ஸெஃப் லூயி அம்மையாரால் படிக்கப்பட்ட ஆங்கிலச்
செய்யுளின் கருத்தாகும்:

¹ Edith Daley.

² Interpreter.

டு. நாள்முழுதும் ஓயாவேலை

பர்பாங்கின் பெயரும் புகழும் பரவப் பரவ, அவருக்கு உண்பதும் உறங்குவது மொழிந்த மற்ற நேரங்களில் ஓரிமைப்பொழுதும் ஓய்வு கிடைப்பது அரிதாயிற்று. அவரைக் கண்டுபோவதற்கென்று அவர் வீட்டை நாடிவரும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுடன் இரண்டொரு சொற்பேசி அவர்களை வழியனுப்பவும் அவரால் இயலாதாயிற்று. இந்நிலையிலும் அவர் தாம் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சி வேலையைச் செய்து முடித்து விடுவாரென்றால், அவர் உழைப்பின் மிகுதி எவ்வளவென்று எளிதில் ஊகிக்கலாம்.

காலையிற் படுக்கையைவிட்டு எழும்போதே பர்பாங்க் மிகுந்த கவலையுடனேயே எழுவார்; அக்கவலை பொழுதேறவேற மிகுமேயன்றிக் குறையாது; இரவில் மிகவும் அலுத்துக் களைத்துப் படுக்கைக்குப் போவார். அப்பப்பர்! உள்ளூரிலிருந்தும், வெளியூர்களிலிருந்தும் எத்தனைபேர்தாம் நாளெல்லாம் அவரைப் பார்க்க வந்தபடியே யிருப்பது! குறிப்பிட்ட வேலை எதுவுமின்றி அவரையும் அவர் தோட்டத்தையும் பார்த்துப் போகவே அவர்கள் வருவதாகும். அறிவிற் சிறந்த ஒரு பெரியாராகிய அவரைக் கண்டு அவருடன் இரண்டொரு பேச்சுக்களாவது பேசி, அவர்கள் தங்களுக்கிருக்கும் அன்புகனிந்த ஈடுபாட்டைத் தெரிவித்து விட்டுச் சென்றால்தான் அவர்களுக்கு ஒருவாறு உள்ள அமைதி ஏற்படும் போலும்! ஆயினும், அதனால் பர்பாங்கின் வேலைக்கு எத்துணைக் குந்தகம் நேர்கின்றது என்பதை அவர்கள் அறியார்கள்.

பர்பாங்கோ இயற்கையாய் அன்போடியைந்த
உளப்பான்மை படைத்தவர் ; செல்விருந்தோம்பி வரு
விருந்து பார்த்திருக்கும் சிந்தை படைத்தவர் ; இன்
சொல் இனிதின்றல் கண்டு வன்சொல் வழங்காதவர் ;
ஆதலால், உண்மை நட்பினர் பலரைக்கொண்டவர்.
எனவே, அவரை நாடிவரும் பொதுமக்கள் ஒருபுற
மிருக்க, இடைவிடாது வந்துபோகும் நண்பர்கள்
எத்தனை பேர் ! கொண்ட பணியிற் கருத்தூன்றி
இடையறாது உழைக்க வேண்டிய ஒருவருக்கு இப்பெரு
வரவு நல்வரவாவ தெவ்வாறோ !

அவர் வேலையோ ஒரு நாளைப்போல மறுநாளிராத
தாகும். செடிகளுக்கு ஊட்டமளிக்கும் ஆராய்ச்சி
யில், அவர் ஈடுபட்டிருக்குங் காலத்தில், அவர் வைசு
றைப் பொழுதிலேயே எழுந்துவிடுவார் ; எழுந்தது
முதல் பொழுது போகிற வரையில் எருவிடல், மண்
தள்ளல், செடி யொட்டல், தாது செலுத்தல் முதலிய
நுட்பமான வேலைகளிலேயே தம் கருத்து முழுவதை
யுஞ் செலுத்தி உழைத்து வருவார். மற்றைக் காலங்
களில், காலை ஏழு மணிக்குத்தான் அவர் படுக்கையை
விட்டு எழுவார் ; எட்டு மணிக்குக் காலையுணவருந்து
வார். முந்தின நாள் உழைப்பினால் அவர் மிகவுங்
களைத்திருந்தாரானால், சிற்சில சமயங்களில் ஒன்பது
அல்லது பத்து மணிக்குத்தான் எழுந்திருப்பார்.
பேருழைப்பிற்குப் பின் போதிய ஓய்வெடுத்துக்
கொண்டதால்தான் உடலும் உளமும் தளர்ச்சியுரு
மல் வேலை செய்யும் என்பது அவர் கொள்கை.

தொழில் செய்யத் தேர்ந்துகொண்ட இடம் சம
மான தட்பவெப்ப நிலை வாய்ந்த ஓரிடமாக இருந்த

தால், ஆங்கு, அவருக்கு ஆண்டு முந்நூற்றறுபத்தைந்து காட்களும் வேலை யிருந்துகொண்டே யிருந்தது. நூற்றுக்கணக்காய் வேலை செய்யும் வேலையாட்களை அவர் கண்காணிக்க வேண்டியவராயிருந்தார். அவ் வேலைக்காரர்களெல்லாம் பெரும்பாலும் வேலையிற் றேர்ந்தவர்களே யாயினும், அவருடைய கண்பார்வை யிருந்தாலன்றி எதையுந் தாமாகச் செய்துவிட அஞ்சுபவர்கள். சிற்சில சமயங்களில், எழுந்தவுடன் காலையுணவை அருந்தாமற்கூட அவர் தோட்டத் திற்குச் சென்று சில வேலைகளை நேரிற் பார்த்துச் சீர்திருத்தி வரவேண்டியதாகவு மிருக்கும். வீட்டுச் சாளரத்தருகில் எழுந்துநின்று வேலையாட்கள் தோட் டத்தில் வேலை செய்வதைப் பார்ப்பவர், அங்கு ஒரு மூலையில் ஒருவன் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று எப்படித்தான் கண்டுகொள்வாரோ தெரியாது! உடனே அவர் தடதடென இறங்கிச் சென்று அவ் வேலையான நெருங்கி அவன் செய்த தவற்றை எடுத் துக்காட்டி அதனைச் சீர்திருத்தும் வழியையுங் கற்றுக் கொடுப்பர். நேரிட்ட தவறுகளிற் சில சீர்திருத்த முடியாதனவாகவும், இரண்டு மூன்றாண்டுகளாக அவர் ஒரு செடிக்கோ மரத்திற்கோ உழைத்த உழைப் பின் பயன் அனைத்தையும் ஒருங்கே சிதைத்து விட்டனவாகவும் இருக்கக்கூடும். அவ்வாறு நேர்ந்து விட்டால் பர்பாங்க் மன மிடிந்தவராய், தவறிழைத்த வேலையானைக் கடிந்துரையாமல், அவனுக்குரிய கூலி யைக் கையிற்கொடுத்து வீட்டிற்கனுப்பி விடுவார். தான் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டானென்றும் அவன் எப்போதுமே தெரிந்துகொள்ளக் கூடாமலு மிருக்கலாம்.

வேலையாட்களிற் சிலர் களை பிடுங்கிக்கொண்டிருப்பர்; சிலர் மண் போட்டுக் கொண்டிருப்பர்; சிலர் எருவிட்டுக்கொண்டிருப்பர்; சிலர் நீர் பாய்ச்சிக்கொண்டிருப்பர்; சிலர் விதை பொறுக்கிக் கொண்டிருப்பர். சிலர் கன்றுகளைப் பிடுங்கி நட்டுக் கொண்டிருப்பர்; இவ்வாறு நூற்றுக் கணக்கான வகைகளில் நூற்றுக் கணக்கான ஆட்கள் வேலை செய்துகொண்டிருப்பார்கள். அவ்வளவு ஆட்களையும் பர்பாங்க் ஒருவரே ஆட்டிவைத்து வேலைவாங்கி வருவார். அவ்வேலையாட்களும் பர்பாங்கினிடத்தில் வேலை பார்க்க வாய்ப்பு நேர்ந்ததே தாம் செய்த தவப் பேறென்று கருதி, அவரிடம் உண்மையன்பு பாராட்டி அடக்கமாக நடந்துகொள்வார்கள். தங்கள் தலைவர் செய்யும் வேலைகள் பெரும்பாலும் செப்பிடுவித்தைகளாகவே அவர்களுக்குத் தோற்றியவாகலின் அவர் மாட்டு அவர்கட் கிருந்த வியப்பும் மதிப்பும் அளவிடப்படாதனவாகும்.

இனி, காலை யுணவருந்தி முடிந்தபின், உடனே செய்துமுடிக்க வேண்டிய வேலையொன்றுத் தோட்டத்திலில்லாம விருந்தால் தமக்கு வந்துள்ள கடிதங்களுக்கு விடை யெழுத பர்பாங்க் உட்காருவார். ஒவ்வொரு கடிதத்தையும் படித்து அதற்கேற்ற விடையைத் தாமே எழுதவேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவராதலால், பர்பாங்க் தாமே பல ஆண்டுகள் வரை விடையெழுதி வந்ததுண்டு; ஆனால், அவருடைய வேலையின் வளர்ச்சியும், வருங் கடிதங்களின் எண்ணிக்கையும் சிறிதுங் குறையாமற் பெருகிக் கொண்டே போனமையால், விடை யெழுதும் வேலை

யைச் சில எழுத்தாளர்களிடம்¹ ஒப்புவிக்க வேண்டியவரானார். இருந்தாலும், வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் பலரிடமிருந்தும் வந்துள்ள கடிதங்களுக்கு இவரே தாம் விடை எழுதித் தீரவேண்டும். முடிமன்னர்கள் சிற்சிலரிடமிருந்தும், முதன்மந்திரிகளிடமிருந்தும், பெருநிலக் கிழவர்களிடமிருந்தும்² கடிதங்கள் பல வருவதுண்டு. அமெரிக்காவிலுள்ள பல ஊர்களிலிருந்தும், மெக்ஸிகோ³ விருந்தும், தென்னமெரிக்காவிலிருந்தும், இங்கிலாந்து, இந்தியா, ஐரோப்பிய நாடுகள், சீனா, ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா முதலிய இடங்களிலிருந்தும் நாடோறும் கடிதங்கள் வந்து குவியுமானால் அவருடைய கடிதப் போக்குவரவு எத்துணைத்து என்பதை நாமே ஊகித்துக்கொள்ளலாம்.

இவை யொருபுறமிருக்க, அறச்சாலை நிறுவுவதற்கென்றும், பள்ளிக்கூடங்கள் தொடங்குவதற்கென்றும், கோயில்கள் கட்டுவதற்கென்றும் பொருளுதவி நாடி எழுதப்பட்டு வரும் கடிதங்கள் எண்ணில. அவருடைய தோட்டத்தில் வேலை வேண்டுமென்று அவருக்குப் போடப்படும் விண்ணப்பங்கள் நாடோறும் எண்ணிற் பெருகி வந்தனவேயன்றிக் குறைவனவாய்க் காணவில்லை. தமக்கு வரும் ஒவ்வொரு கடிதத்திற்கும் விடையெழுதித் தீரவேண்டுமென்ற கொள்கையுடையவராயிருந்த பர்பாங்க் இவ்வாறு ஓயாமல் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கும் விண்ணப்பங்களுக்குத் தனித்தனி விடையெழுத இயலாதவரானார். ஆகவே, அவர்தீர ஆலோசித்துப் பொதுப்படையான விடையொன்றை எழுதி அச்சிட்டு வைத்துக்கொண்டு, வேலைக்கென விண்ணப்பம் போடும் ஒவ்வொருவருக்கும் அதை அனுப்பிவருவாரானார். அவ்விடையின்வருமாறு :—

¹Clerks.

²Lords.

³Mexico.

சாந்தரோஸா, காலிக்போர்னியா

.....189

அன்புள்ள ஐயா,

தாங்கள்—தேதியிட்டு எழுதிய கடிதங் கிடைத்தது. வேலை வேண்டுமென்று பல இடங்களிலுமிருந்து விண்ணப்பங்கள் நாடோறும் வந்து குவிந்து கொண்டிருக்கின்றமையால், நான் தங்கள் கடிதத்திற்கு விடையாக இவ்வச்சிட்ட தாளை அனுப்பவேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்; அது கருதி, தங்கள் விண்ணப்பத்தை நான் பொருட்படுத்தவில்லையென்றே, வந்து குவியும் விண்ணப்பங்களில் பதினாயிரத்திற் கொன்று வீதமாவது வேலை கொடுக்கக்கூடிய வசதி படைத்திருக்கின்றேனென்றே தாங்கள் பிறழ் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டாம். நான் அக்கம் பக்கத்தார்களை வேலைக்கு வைத்துக் கொள்வது வழக்கமேயன்றி வெளியூரார்களை அமர்த்திக் கொள்வதில்லை. இப்பொழுது என்னிடம் வேலை செய்து வருபவர்களிற் பலருக்கு நான் தொடர்பாக ஆண்டுமுழுவதும் வேலையளிக்க முடியாதவனாக இருக்கிறேன். என்னிடம் விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும் யாவருக்கும் வேலை கொடுத்து என்னிடம் அமர்த்திக்கொள்ள முடிந்தால், அதைவிட எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி யளிக்கக்கூடியதொன்று மிருக்காது. ஒவ்வொருவரும் தம் விருப்பத்திற்குரிய வேலையை உடனே பெற வேண்டுமென்று தான் நான் முழுமனதுடன் விரும்புகிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

லுதர் பர்பாங்க்.

இன்னும் இவருக்கு வந்த சில கடிதங்கள், இவர் செய்துவரும் ஆராய்ச்சியைக் குறித்து உண்மையறியும் நோக்கத்துடன் எழுதப்பட்டனவாகும். விடை கிடைத்தால் மீண்டும் சில கேள்விகளைக் கேட்டு உண்மையறிய வேண்டுமென்ற அவாவிருப்பதாகவும் அக்கடிதங்களிற் குறிக்கப்பட்டிருப்பதுமுண்டு. அத்தகைய கடிதங்கட்கு விடையாகப் பின்வரும் அச்சிட்ட தானை அனுப்புமாறு பர்பாங்க் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்:—

தாங்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு வேறிடத்தில் விடைகிடைக்கக் கூடுமென்று தெரிந்தால் என்னிடம் கேட்கவேண்டாம்.

ஒரு “கார்டில்*” அடங்குவதற்கு மேலும் விரிவான விடைகள் வேண்டுமென்று விரும்பினால், எப்பொழுதும் ஐந்து டாலர் முன்பணமனுப்புகள்.

வீட்டிற் பார்க்க வருபவர்கள் முன்கூட்டியே எழுதி ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருந்தா லொழிய ஐந்து நிமிடங்களுக்குமேல் தங்கக்கூடாது.

ஸ்பாஸ்ட்போலிலுள்ள ஆய்வுப்புலத்திற்கு ஒரு வரும் வரக்கூடாது.

ஒவ்வொருவரையும் உவந்தேற்றுக்கொள்ள இயலுமாயினும், வரும் பெருங்கூட்டத்தினரை ஏற்றவாறு வரவேற்க வேண்டி யிருப்பதால் ஆராய்ச்சிவேலை பெரிதும் தடைபடுகிறது.

ஆண்டுதோறும் பர்பாங்க் விடையளிக்க வேண்டியதாக வந்த கடிதங்களின் எண்ணிக்கை நாற்பதினாயிரத்திற்கு மேலாகுமென்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஒருமுறை, இரண்டு திங்களில் மட்டும் அவருக்கு வந்த கடிதங்கள் பதினையாயிரமாகும்.

இவ்வாறு மட்டற்ற கடிதப்போக்குவர விருந்தமையால், சில சமயங்களிற் பகலுணவை அவர் ஒருமணிக்கும், இரண்டு மணிக்கும், மூன்று மணிக்கு மேலுங்கூட உண்ண வேண்டியவராக இருந்தார். பொதுவாக, பர்பாங்க் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு வேளை கட்டுமேல் உணவு கொள்வதில்லை.

பகலுணவு முடிந்தபின் மீண்டும் கடிதங்கள் எழுத வேண்டியதாக இருப்பினு மிருக்கும். அஃதில்லையானால், அவர் ஆய்வுப்புலத்திற்குச் சென்றுவிடுவார். அங்குப் போய்விட்டாலோ பகலவன் மறைகிறவரையில் ஏதாவது வேலை அவருக்கிருந்து கொண்டேதானிருக்கும்.

ஆண்டொன்றிற்குக் குறைந்தது ஆறாயிரம் பேர்களாவது அவரைப் பார்க்கச் சாந்தரோஸாவிற்கு வருவார்கள் ; ஸெபாஸ்டபோல் ஆய்வுப்புலத்தையும் பார்வையிடலாமென்று மட்டும் பர்பாங்க் கூறியிருந்தால், இன்னுமோர் ஆறாயிரம் பேருக்குக் குறையாமற் பார்க்க வந்திருப்பார்கள். அங்ஙனம் வருபவர்களை எதற்காக வருகின்றனர் என்று கேட்டால், திட்டமாக இது கருதி யென்று பெரும்பாலும் சொல்ல அறியாதவர்களாய்க் காணப்படுவார்கள். ஆயினும் 'வேறு தனிப்பட்ட கருத்தொன்றுமில்லை ; பர்பாங்க்

பெரியாரைப் பார்த்துவிட்டுப் போகலாமென்று வந்தோம்' என்ற விடையே பெரும்பான்மை கிடைக்கப் பெறும். இவ்வாறு குறிப்பிட்ட வேலை யேதும்பின் வர்ளா பார்த்துவிட்டுச் செல்ல வருபவர்களுக்கு பர்பாங்க் பொதுவாக இடங்கொடுப்பதில்லை. ஒரு சிலரோ, பர்பாங்கின் ஆராய்ச்சியிலும் உழைப்பிலும் உண்மைப்பற் றுடையவர்களாய் அவரை நேரே பார்த்துவிட்டுப் போகலாமென வருவார்கள். வந்த இடத்தில், “அவரை இப்பொழுது பார்க்கமுடியாது, வேலையாக இருக்கிறார்,” என்று வேலைக்காரன் விடையளித்தாற்போதும்; அமைதியுடன் திரும்பி விடுவார்கள். இன்னும் ஒரு சிலரை பர்பாங்க் தாமே பார்க்க வேண்டுமென்று விரும்பி யழைத்திருப்பார். அத்தகையோர்களின் தொகையும் மிகுதியா யிருப்பினும், வந்தவர்களுடன் குறிப்பிட்ட பொருளைப்பற்றி பர்பாங்க் விரைவிற்பேசிமுடித்து வழியனுப்பிவிடுவார்.

சாந்தரோஸாவின் பின்புறத்தில் அவருடைய சிறிய ஆய்வுப்புலம் இருப்பதாக முன்னர்க் கூறப்பட்டது. அப்புலத்தினுள் நுழையும் திட்டிவாயிலில் ஒரு பலகை பின் வருமாறு எழுதித் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்.

ஒன்றும் விலைக்குக் கிடைக்காது.

பார்வையிட விரும்புவோர் வீட்டின்

வாயிற்புறஞ் செல்லுங்கள்.

வீட்டு வாயிற்புறத்திலோ மற்றொரு பலகை பின் வருமாறு எழுதித் தொங்கவிடப்பட் டிருக்கும் :—

வீட்டிற் பார்க்க வருபவர்கள் முன்கூட்டியே
எழுதி ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தாலொழிய
ஐந்துநிமிடங்கட்குமேல் தங்கக்கூடாது.

இக் கட்டுத் திட்டங்களுக் கெல்லாம் உட்பட்டு, ஒருவர் வீட்டினுட் சென்றாலோ, உள்வாயிலினருகே பின்வரும் துண்டுத்தாள் ஒன்று அவருக்குக் கொடுக்கப்படும்.

பார்க்கவருபவரின் எண்.....தேதி.....
பர்பாங்கைப் பார்க்கவந்தது எதுகருதி?.....
.....
இச் சந்திப்பினால் யாருக்குப் பயனுண்டு?.....
தங்கள் பெயர்?.....
தங்கள் முகவரி¹.....
தனிக்குறிப்பு.....

வீட்டிற் பார்க்கவருபவர்கள் முன்கூட்டியே எழுதி ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருந்தாலொழிய ஐந்து நிமிடங்கட்குமேல் தங்கக்கூடாது.

பர்பாங்கின் வேலை எத்தன்மைய தென்பதை அறிந்தவர்கள் அவரை வீணே அழைத்துப் பேசி வேலைக் கிடையூறு விளைக்க விரும்பார்கள்.

¹Address.

இனி, அவரைப் பார்க்க வருபவர் ஸெபாஸ்ட் போல் ஆய்வுப்புலத்தைப் பார்த்துத்தீர வேண்டும் என்பதற்குத் தக்க ஏதுக்கள் காட்டுவாராயின், பின் வரும் துண்டுத்தாள் அவர் கையிற் கொடுக்கப்படும் :—

ஸெபாஸ்டபோலிலுள்ள பர்பாங்க ஆய்வுப் புலஞ்

செல்ல அளிக்கப்படுஞ் சீட்டு

தேதி.....

கையெழுத்து.....

பருவகாலமாகிய ஏப்ரல், மே, ஜூன், ஜூலை, ஆகஸ்டு, செப்டம்பர் ஆகிய ஆறு திங்களிலும் பார்வையிட வருபவர்கள் செலுத்த வேண்டிய கட்டணம் :—ஒருவர்க்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு 10 டாலர்கள் ; அரை மணி நேரத்திற்கு 5 டாலர்கள் ; கால் மணி நேரத்திற்கு 2½ டாலர்கள்.

மற்ற ஆறு திங்கள்களிற் பார்வையிட வருபவர்கள் மேற்குறித்த கட்டணங்களிற் பாதி வீதம் செலுத்தினாற் போதும். இருவரோ, இருவருக்கு மேற்பட்டவர்களோ ஒரே சமயத்திற் பார்வையிட விரும்பினால், நூற்றுக்கு 25 வீதம் கட்டணக்கழிவு தரப்படும்.

குறிப்பு :—ஒவ்வொருவரையும் புலத்தில் உவந்தேற்றுக்கொள்ள இயலுமாயினும், வரும் பெருங்கூட்டத்தினரை ஏற்றவாறு வரவேற்க வேண்டியிருப்பதால் ஆராய்ச்சிவேலை பெரிதும் தடைபடுகிறது.

பர்பாங்க் இவ்வாறு கட்டணம் ஏற்படுத்தியது இவ்வழியிற் பொருள் தொகுப்பதற்காகவே என்று கருதிவிடக்கூடாது. வீண்காலக்கழிவையும் உடலுழைப்பையும் தடுப்பதற்காகவே அவர் இவ்வேற்பாடுகளைச் செய்து வைத்தார்.

சில வேளைகளில், பர்பாங்க் காலை ஒன்பது மணிக்கே சாந்தரோஸாவை விட்டுப் புறப்பட்டு வண்டியிலேறி எட்டுக்கல் தொலைவிலிருந்த ஸெபாஸ்டோபொலிற் குப் போய்விடுவார். சாந்தரோஸா புலத்தில் வேலை செய்பவர்களின் எண்ணிக்கையைவிட இங்கு வேலை செய்வோரின் எண்ணிக்கை பெரியதாகும். புலத்தை ஒரு முறை சுற்றி வருவதென்றாலும் பல மணி நேரங்கள் பிடிக்கும். நூறுயிரக்கணக்கான பல வகைப்பட்ட மரங்களுஞ் செடிகளும் தகுந்த மேற்பார்வையில் அங்கு வளர்ந்து வரும். பூம்பண்ணைகள் மட்டும் எழுநூறு அடி, எண்ணூறு அடி அளவிற்கு வகுக்கப்பட்டிருக்கும். ஒருமுறை அங்குச்சென்று வந்தாரானால் பர்பாங்க் மிகுதியுங் களைத்து அயர்ந்துவிடுவார் என்பதில் வியப்பொன்று மில்லை.

களைத்துத் திரும்பி வந்து படுக்கையிற் சுருட்டி மடக்கிக்கொண்டு அவர் படுத்துக்கொள்வார். ஒரு மணி நேரமாவது அவ்வாறே மிகவும் அயர்ந்த நிலையில் படுத்திருப்பார். படுத்திருந்தாலும் அவர் தூங்குவதில்லை. அவர் மூளை ஓயாமல் வேலை செய்து கொண்டே யிருக்குமாதலால் அவருக்கு அப்பொழுது தூக்கம் பிடிப்பதில்லை. இவ்வாறு அலுத்துக் களைத்துப் படுத்திருக்கும்போது கூடச் சில சமயங்களில்,

உடனே பார்த்து விடையளிப்பதற்கெனச் சடுத்திக்
கடிதங்களும்¹ தந்திகளும் வருவதுண்டு.

நிறுத்தமுடியாத வேலை ஏதாவது இருந்தாலொ
ழிய பர்பாங்க் இரவு ஒன்பதடித்தவுடன் படுக்கைக்
குச் சென்றுவிடுவார். அவர் ஒவ்வொரு நாளையும்
கழிப்பது இவ்வாறே.

சு. பர்பாங்கின் பண்பு நலங்கள்

பர்பாங்க் எப்பொழுதுமே மெலிந்த உடலமைப்புடையவர். உருவில் மெலிந்து தோன்றினாலும், அவர் நல்ல உடற்கட்டு வாய்ந்தவர்; கம்பியைப் போன்று நரம்புவலுப் பெற்றவர்; வயது முதிர்ந்தாலும் உடல் முதிராதவர். அவருடைய நீனிறக்கண்கள் ஆழ்ந்தகன்று, உள்ளக்கருத்தைத் தெள்ளிதலுணர்த்துவனவா யமைந்திருந்தன. எப்பொழுதும் அவர் வெயிலிலேயே வேலை செய்து வந்தமையால், உடலின் நிறம் ஒரு சிறிது கறுத்திருந்தது. அவருடைய முகத்தை நோக்குவோர்க்கு அவர் ஒரு புல்வரோ, அன்றி, தத்துவ ஆராய்ச்சிக்காரரோ, உலகியலறிஞரோ, அன்றி உண்மை ஞானியர்தாமோ என்ற எண்ணமே தோற்றும்.

பர்பாங்க் மிக்க சுறுசுறுப்புள்ளவர்; இன்சொல்வாடுபவர்; தாம் பேசி ஒன்றை விளக்குவதைவிடப் பிறர் பேசக் கேட்டு உண்மையறிய வேண்டுமென்ற அவாவுடையவர்; ஆனால், பேசத் தொடங்கிவிட்டாலோ, தங்கு தடையின்றி விரைவாகவும், தெளிவாகவும், பொருட்செறிவுடனும் பேசவல்லவர். மிகுந்த உணர்ச்சியுடன் பேசங் காலத்தில் அவர் கைகளைத் தட்டியும், அறைந்தும், ஆட்டியும் பேசுவார்; வழக்கில் வெற்றி பெறுவதற்கென்று பொய் பேசியறியாதவர். தாம் ஆராய்ந்துறையிற் கண்ட உண்மைகளை எடுத்துப்பேச நேர்ந்தால் அவர் மிகவும் உருக்கமாகவும் கிளர்ச்சியுடனும் பேசுவார்; இடையிடையே தாம் ஆராய்ச்சித்துறையிற் செய்த தவறுகளைக் குறித்

துச் சொல்ல வேண்டியதாக நேர்ந்தாலும், ஒளிப்பு மறைப்புக்களினின்றி அவற்றையுங்கூறி ஒப்புக்கொள்வார்; நண்பர்களுடன் பேசினாலும் அறிஞர்களுடன் வழக்காடினாலும், ஒன்றிலும் விட்டுக்கொடுக்காதபடி, சொல்லுக்குச் சொல் உடனுக்குடன் கூறிவிடுவார்; பிறர் மனம் புண்படப் பேசி அறியார்; கேட்போர் மகிழ்வுறுமாறு இடையிடையே நகைச்சுவை பயக்கவும் பேசுவார். பிறரைப்பற்றிப் புகழ்ந்துரைக்க நேர்ந்தால் அவர் உளமாரப் புகழ்வார்.

பர்பாங்க் அருள்சுரக்கும் ஈரநெஞ்சத்தினர். பிறர் துயர்க்கடலிடைப்பப் ப்டுழலக்கண்டால் கண்டவப் பொழுதே இரக்கமென்னும் புணையை அவரிடஞ் செலுத்துபவர். பொழுதுபோக்குக்காக வெளியில் உலாவிவர வேண்டுமென்று கருதினால், அவர் அவ்வூரிலுள்ள சிறுவர்களில் எவரொருவரையேனும் உடனழைத்துக்கொண்டு உலாவுவதையே பெரிதும் விரும்புவார். சிறார்கள்மாட்டு அவருக்கிருந்த உளங் கொளாப் பற்று பின்குறிக்கப்படும் நிகழ்ச்சியால் நன்கு விளங்கும்.

சான்ஃபிரான்ஸிஸ்கோவின் அருகிலுள்ள ஒரு நகரத்திலிருந்த செல்வந்தரொருவரின் குழந்தை யொன்று இறந்துவிட்டது. அது கருதி, அச்செல்வர் இறந்த அக்குழந்தையின் நினைவுக்குறியாக ஒரு பெரிய நந்தவனத்தை வாங்கி, அதனைக் குழந்தைகள் விளையாடும் பொதுவிடமாக விடுவதென்று முடிவு செய்து, அத்திறப்புவிழாவிற்குத் தலைமை தாங்க, பர்பாங்கை அழைத்திருந்தார். பர்பாங்க் அதனை ஆர்

வத்துடன் ஒப்புக்கொண்டு திறப்புரை நிகழ்த்தியதில் ஒருபகுதி மொழிபெயர்த்துக் கீழே தரப்படுகின்றது:

“ஞாயிற்றின் ஒளி, நீனிற வானம், மரங்கள், மலர்கள், மலைகள், பசும்புல்வெளிகள், சிற்றேடுடைகள், கொந்தளிப்பின்றி மென்மையாகக் கரையில் வந்து புரண்டோடும் அலைகளையுடைய நீர்நிலைகள், ஒவென்றலறி அடித்து மோதிப் பாறைகளைத் தகர்த்தெறியும் பேரலைகளைக்கொண்ட கடல், வயற்பறவைகள், நீர்வீழ்ச்சிகள், வானவில், வைகறை, நண்பகல், மாலைக்காலம் ஆகிய எல்லாவற்றையுமே என் உள்ளம் அவாவுகிறது. ஆனாலும் இவை யாவற்றையும்விடக் குழந்தைகளையே நான் பெரிதும் விரும்புகிறேன். மரங்கள், செடிகள், மலர்கள் ஆகிய இவையெல்லாம் நமக்கு நல்ல படிப்பினைகளை நல்கி நல்லாற்றினுய்ப்பனவே; அவை எப்பொழுதும் நமக்கு மகிழ்ச்சியையளித்து நலமே புரிந்து வருகின்றன. நன்றாக வளர்ந்த பின்னும் அவை நம்முடைய அரவணைப்பையே நாடி நிற்கின்றன; நாம் காட்டும் அரவணைப்பிற் கேற்ற வாறு அவையும் ஆர்வங்கொண்டனையின்றன. எனினும், இவ்வுலகத்திலேயே குழந்தைகளை யொத்த நன்னலம் வாய்ந்த தெதுவுமே யில்லை. உணர்ச்சியும் கிளர்ச்சியும் பொருந்தி, ஒண்முகமும் குறுநகையும் கண்ணீருங் கம்பலையும் ஒருங்கே காட்டி இன்பமளிப்பன குழந்தைகளே!”

உள்ளத்தை உருக்கும் இவ்வுரை குழந்தைகள் மாட்டு பர்பாங்கிற் கிருந்த கரைகொளா அன்பையும், அகத்தெழுங் கருத்துக்களை அழகுற எடுத்துக் காட்டும் பேராற்றலையும் விளங்கி நிற்பதொன்றாகும்.

மிதமிஞ்சிய அழகைப் படைத்துள்ள ஓரியற்கைத் தோற்றத்தைக் கண்டால் பர்பாங்க் வாய்திறந்தொன்றுங் கூறுது உள்ளுற மகிழ்ச்சியுறும் பண்பு வாய்ந்தவர். ஒரு முறை யோஸ்மைட் பள்ளத்தாக்கின்¹ எழிலுறு வனப்பை முதன்முதற் கண்டபோது, அவர் அங்கு நின்றபடியே கண்களில் மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர் துளிக்க அகமகிழ்ந்திருந்தாராம்.

கடமையை அன்புடன் செய்வதிலும் சற்றும் பின்வாங்காதவர் பர்பாங்க். காலையிலெழுந்தவுடன் முதன் முதலாகத் தம் தாயாரருகிற் சென்று வணக்கங் கூறிய பிறகுதான் வேறு வேலைசெய்யத் தொடங்குவார்; படுக்கைக்குச் செல்லு முன்னரும் தாய்க்கு வணக்கஞ் செலுத்திய பின்பேதான் படுத்துறங்கச் செல்வார். அவருடைய தாயார் ஏறக்குறைய நூறு வயதளவும் உயிர்வாழ்ந்திருந்தார் என்பதையும் அவரிடக்கும் வரையிலும் தம்மிடம் அவர் தங்கியிருந்த காலத்திலெல்லாம் தவறாமல் பர்பாங்க் இக் கடமையைச் செய்து வந்தாரென்பதையும் நோக்கின், அவர்தம் பிள்ளைமையன்பின் பெற்றி நனி சிறந்து விளங்கும்.

உளத்தெழுங் கருத்தைச் சொற்சுருக்கத்துடனும் பொருட் செறிவுடனும் எடுத்துக்கூறுவதில் பர்பாங்க் பெரு விருப்புடையவர். அவர் அவ்வாறு கூறியவற்றிலிருந்து பொறுக்கித் தரப்படுஞ் சில தொடர்களினால் அவருடைய உலகியலறிவும் சொல்வன்மையும் நன்கு விளங்கும்.

அவை — “பெறுங்கூலி கருதிப் பெருந்தொண்
டாற்றியவன் எவனுமில்லை”

“அறியாமை யொன்றே உய்தியிற் குற்றமாம்”

“வெட்டிச் சொல்ல வேண்டுமிடத்து வெட்டிச்
சொல்லாதவனுக்கு, உண்மையில், ஒட்டிச்
சொல்லுஞ் சமயம் வாய்ப்பதரிது”

“உலகின்புறக் காண்டல் பெறும் பேரின்பம்;
அதன் பின்னது உலகு சிந்தித்துநிற்கக்
காண்டலேயாம்”! என்பன.

தாம் உணவு கொள்ளும் அறையில் தம் இருக்
கைக்கு நேராக, எம்ஸன் என்பாரின் பின்வரும் கூற்
றுக்களை பர்பாங்க் ஓர் அட்டையில் எழுதி மாட்டி-
வைக்கச் செய்திருந்தார்:—

“ஒவ்வொருநாளும் சிறந்த நாள் என்று
உன் உள்ளத்தில் எழுதி வைத்துக்கொள்.

.....

ஒவ்வொரு நாளும் தீர்ப்புநாள் என்பதை
உணர்ந்தாலொழிய எவனும் உண்மைக்-
கல்வி பயின்றவனாகான்.....

இந்நாள் என்பது மாற்றுடை யணிந்த
ஓரரசன். வெறும்பொழுதென்று அறி

யாமற் கழித் தொதுக்கப்படுகிற நாட்களி-
லும், பெருமை யளிக்குஞ் செயல்களும்

மகிழ்ச்சி யளிக்குஞ் செயல்களும் உருப்-
பெறுகின்றன என்பது உலகியலோர்

ஒப்புக்கொண்ட ஒரு மாற்றமுடியாத
உண்மையாகும். இவ்வுண்மை காண முடி-

யாதவர்களுக்கே இந்நாள் என்ற ஒவ்
வொரு நாளும் வெறு நாளாகத் தோற்
றும். எனவே, நாமும் அவ்வாறு நம்பி
ஏமாருமல், அவ்வரசனுடைய மாற்றுடை
யைக் களைந்து உண்மையரசனைக் காணல்
வேண்டும்.”

இத்தகையசிறந்த கருத்துக்களும் கொள்கைகளும்
இருந்தாலன்றி, பர்பாங்க் தாம் செய்து முடித்த அள
விற்கு அரும்பெருஞ் செயல்களைச் செய்து காட்டியிருத்
தல் முடியாது. மேலும், அழகென்ற ஒன்றிலேயே
அகமும் புறமும் ஈடுபட்டிருந்தாலல்லது தாம் செய்து
முடித்த வளவிற்கு பர்பாங்க் உலகை அழகுபெறுமாறு
செய்திருத்தல் இயலாது. எனவே, எல்லாவற்றையும்
நோக்குங்கால் அவரையொத்த ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு
நன்மகனை இனிக் காண்ப தரிதென்றே கூறல்
வேண்டும்.

௭. பின்னூரை

உண்மையிற் பாடுபடுவோர் ஒருவரை உலகத்தார் உடனே தேர்ந்து போற்றுவது அரிதினும் அரிது. பெரும்பாலும் அவரிறந்த பின்னரோ அல்லது மிகவுங் காலந் தாழ்த்தோதான் மக்கள் போற்ற முன் வருவார்கள். உண்மை யிவ்வாறிருக்க, ஒரு சிறிதும் தம்மைப்பற்றி விளம்பரப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பாத பர்பாங்கின் உழைப்பின் றிறத்தை வியந்து உலகத்தார் விரைந்து பாராட்டி விடுவார்கள் என்று கொள்ளவுங் கூடுமோ! எனவே மிகுதியுங் காலந் தாழ்த்தே உலகப்பாராட்டு பர்பாங்கை நாடி வந்தது; அஃதாவது, அவர் தாம் மேற்கொண்ட பணியில் நாற்பது ஆண்டுகளுக்குமேல் அரும்பாடுபட்டு உழைத்து வந்த பின்னரே, அவருடைய 54-வது ஆண்டில், அவர் பெருமையை உலகோர் உணரலானார்கள். அதற்கறிகுறியாக முதற் பாராட்டு மிகவுஞ் சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. 1903ஆம் ஆண்டு மேத் திங்கள் காலிஃபோர்னியா அறிவியலராய்ச்சிக் கழகத்தார்¹ தம் கழகத்தின் ஐம்பதாம் ஆண்டு நிறைவு விழா கருதி, பர்பாங்குக்கு ஒரு பொற் பதக்கம் அளிக்க முன் வந்தனர். அப்பதக்கத்தின் முன்புறத்தில், காணப்படுவது பின்னுள்ளது.

¹ California Academy of Science.

மரஞ்செடிவகைகளிற் புதிய இனங்களை
வளர்த்த அறப்பெருஞ் செயலை வியந்து, இது
காலிஃபோர்னியா அறிவியலாராய்ச்சிக் கழகத்தாரால்
லூதர் பர்பாங்கிற்கு 1903 மே 18-ஆம் நாள்
அளிக்கப்பட்டது.

அதன் மற்றொருபுறத்தில் தோப்புறை மகளும்,
துணருறை மகளும்¹ ஓரினானுக்கு மலர்மலை சூட்டுவ
தாக ஓர் அழகிய சித்திரம் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.
இவ்வாறு இக்கழகத்தாரால் போற்றப்பட்ட பின்னர்
தான், முற்கூறியவாறு கார்னீஜி அறநிலையத்தார் நன்
கொடை அளிக்க முன்வந்ததாகும். அதன்பின் பற்
பல உலகப் பெருஞ் சந்தைகளிலும், கண்காட்சிகளி
லும் பர்பாங்கின் திறமை புகழ்ந்து பாராட்டப்
பட்டது. “யுனைட்டெட் ஸ்டேட்ஸ்-கானடா செடி-விலங்கு
வளர்ப்புக் கழகத்தா”² ரின் புகழுறுப்பினர்³ பதினமர்களில்
ஒருவராகத் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டார். நாட்டி
லுள்ள பல அறிவியற் கழகங்களின் செயலுறுப்பின
ராகவுந் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டார்.

இதன்பின், நியூயார்க் பகுத்துணர்வுச் சங்க⁴த்தின
ரால் சங்க உறுப்பினராக உவந்தேற்றுக்கொள்ளப்
பட்டார்; டஃப்ஸ் கல்லூரியார்⁵ அவருக்கு அறிவியல்
மருத்துவர்⁶ என்ற பட்டமளித்தனர். டட்ச்⁷ நாட்டு

¹ Goddesses Pomona and Flora.

² Plant and Animal Breeders' Association of the United States and Canada.

³ Honorary Members.

⁴ Freethinker's Society of New York. ⁵ Tufts College.

⁶ Doctor of Sciences. ⁷ Dutch.

மரநூற் பேரறிஞரான ஹ்யூகோ டி. விரீஸ்¹ என்பாரும் உலகப்பேரறிஞர்களில் ஒருவரான தாமஸ் ஆல்வா எடிசனும்² பர்பாங்கிற்கு உற்ற நண்பர்களானார்கள். விலாண்டு ஸ்டான்ஃபோர்டு பல்கலைக் கழகத்தில்³ மரஞ்செடி, வளர்ச்சி நெறிச் சொற்பொழிவாளராக⁴ அவர் அமர்த்தப்பட்டார்.

தம் பெயரால் 1914-15இல் லூதர் பர்பாங்க் ஒரு நூலெழுதி வெளியிட்டார்; அதன் பெயர் லூதர் பர்பாங்க், அவர் முறைகளும், கண்டுபிடித்தவைகளும்⁵. அதன்பின், 1921 ஆம் ஆண்டில் மக்களுக்குப் பணிசெய்யுமாறு மரஞ் செடிகளைப் பழக்குவதெப்படி?⁶ என்னும் மற்றொரு நூலை எழுதி வெளியிட்டார்; 1927இல் வில்பர் ஹால்⁷ என்பவருடன் சேர்ந்து ஆண்டுகளின் அறுவடை⁸ என்ற ஒப்பரிய பெரு நூலை வெளியிட்டார்.

செயற்கரிய செய்த இப்பெரியார் 1926 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் பதினேராம் நாள் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார். மண்ணும் அழுதது; மரமும் அழுதன; செடியும் அழுதன; கொடியும் அழுதன; மக்கள் அரற்றினர்; மாக்கள் கதறின; நண்பரும் நொதுமலரும் உளமிக நைந்தனர். அப்பெரியாரின் நினைவு மறவாதபடி அவருடைய கெழுதகை நண்பரான

¹Hugo do Vries. ²Thomas Alva Edison. ³Leland Stanford University. ⁴Lecturer on Scientific Plant Evolution.

⁵Luther Burbank, His Methods and Discoveries.

⁶How plants are trained to work for Man.

⁷Wilbur Hall.

⁸The Harvest of Years.

ஜோஸெப் லூயி¹ என்பார் 1927 ம் ஆண்டில் ஒரு பெரிய கூட்டங்கூட்டி அவருடைய கல்லறையினருகில், அவர் கைகளாலேயே பயிர்செய்யப்பட்ட ஒரு மரத்தைப் பெயர்த்துக்கொண்டுவந்து நட்டு வைத்தார்.

லூதர் பர்பாங்கின் அருமை பெருமைகளைக் குறித்து “நியூஸ்”² என்னும் நியூ ஜெர்ஸி புதினத்தாள்³ எழுதிய கட்டுரையின் ஒரு பகுதி இங்குத் தரப்படுகிறது.

“லூதர் பர்பாங்க் என்பவரைப்பற்றி அண்மைக்காலம் வரையில் பலர் கேட்டறியாமலிருக்கலாம். இயற்கையிலும் செயற்கையிலும் நாகரிக வளர்ச்சிகருதி அவரியற்றிலுள்ள அரும்பெருஞ் செயல்களுக்கிடாக இக்காலத்திலும் இதற்கு முன்னரும் விளங்கிய எப்பேரறிஞருடைய செயல்களையுங் கூறமுடியாது. எவரும் இதுவரையில் செய்து முடிக்காத வகையில், புதிய செடிகளையும், பழங்களையும், புற்களையும், மரங்களையும், மலர்களையும் உண்டுபண்ணியிருக்கிறார். வரையறுப் பின்றியும் எதிர்ச்சையாகவும் செயலாற்று வோரைப்போ லல்லாமல், பர்பாங்க் முதலிலிருந்தே ஒரு குறிக்கோளை வகுத்துக்கொண்டு தாம் செய்யும் ஒவ்வொன்றையும் அதைச் செய்து முடிக்கும் வகையிலாற்றுப்படுத்தி, தெளிந்த அறிவோடும் ஆராய்ச்சியோடும் மாபெரும் அளவிற்குச் செய்துமுடித்திருக்கிறார். மக்கட்டோற்றத்தில் எல்லாம் வல்ல சித்தரோ இவர் என்று ஐயுறுமாறு மற்றெவ்வறிஞரையும் விடச்

¹Joseph Lewis. ²News. ³New Jersey Newspaper.

சிறந்து விளங்குகிறார்.....நாகரிகவுலகின் நார்புறங்
களிலும் அவருடைய புகழ் இன்று பரவி யிருக்கிறது.
அவர் தெள்ளத்தெளியக் காட்டியுள்ள வழியைப்
பின்பற்றி நூற்றுக் கணக்கான ஆராய்ச்சியாளர்கள்
இப்பொழுது உழைத்து வருகின்றார்களென்பது திண்
ணம்: எனவே, இவரால் இயக்கப்பட்டுக் கடுவிரை
வுடன் சென்று கொண்டிருக்கும் இவ்வறிவிய வியக்
கத்தால் விளையவிருக்கும் நற்பயன் இத்துணைத்து
என்று இக்காலை அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. எத்
துணையவாய பயன்கள் விளைந்தாலும், அத்துணைப்
பயன்களும் அவற்றிற்குத் தந்தையாயிருந்த லூதர் பர்
பாங்கின் ஒளிவட்டத்தைப் பேரொளியுடன்
விளங்கச் செய்யும் என்று துணிந்து கூறலாம். மக்
களுக்கு நல மிழைத்த பெரியாரினத்தில் லூதர் பர்
பாங்க் தலைசிறந்து விளங்குவார் என்று கூறுதல்
மிகையாமோ? பகலவ னொளியும், காற்றும், மண்
ணும் அறிவியற்றுகையிற் பணி செய்து வருகிற
காலம் வரையில் அவர் நற்புகழ் மாறவே மாறாது.”

பர்பரங்க் நினைவு வீழாக்
கொண்டாட்டம்

லூதர் பர்பாங்க்

[சுடித் டாலீ¹ எழுதியது]

உலகி லொப்பிலாத் தண்ணளி வாய்ந்த
தகைமை யாளர் தலைசாய்ந் திட்டார்—
எல்லையில் பரிவைக் காட்டிய துணர்ந்தே
எழிலா ரியற்கை ஏற்றன ளவரை :

²ஓலைநா யகனாய் ஒளிமுடி சூட்டினள்.

ஒளிமுடி யொன்று கொல் !

மக்கண் மாய்க்கும் பேரவா ஒழித்து
மாணுயர் அன்பை மன முவந் தளித்தனள்.
எத்தகை யன்பு !

கண்கள் துளித்துக் காரிருள் கவ்வப்
புண்கொள் நெஞ்சம் புலம்பி யலமர
செறிசுவப் பெட்டியுள் விரிமலர்ப் பாயல்
பரிமள மிகுத்துப் படரறி வித்தது !
வாழ்வின் அமைதியே (அவர்) சாவிலுங் கண்டோம்.
மரக்கிளை யுச்சியும் மணங்கமழ் பூக்களும்
பசும்புற் றரையும் பாங்கர்ச் சூழ்ந்து,
உற்ற துணர்ந்து, உயிரது வெதும்பி
ஒடுங்கிய குரலிற் “போய்வரு” கென்றன.
துயர்கொடு சாய்மலர் நடுவண் துவன்றித்
துணையிழந் தயரும் துனிகொ ளன்பர்
“நண்ப” —என் றியற்கை மெல்லென நவில்வதை
நலமுடன் கேட்கும் நற்பே நெய்தினர்.

இது லூதர் பர்பாங்க் நினைவு விழாவன்று திருமதி. ஜோ
ஸெஃப் லூயி அம்மையாரால் படிக்கப்பட்ட ஆங்கிலச்
செய்யுளின் கருத்தாகும்:

¹ Edith Daley.

² Interpreter.

இப் பெரிய கட்டிடத்தில் அறுநூறு தரகர்களின் வியாபார நிலையங்க ளிருந்தன. (பொன் வியாபாரத்தி லுள்ள பங்குகளின் விலையறிந்து விற்பவர்களும் வாங்குபவர்களுமான தரகர்கள்.) ஒவ்வொரு தரக னிருக்குமிடத்திலும் வியாபாரத்தின் நிலையை அவ்வப் போது காட்டுங் கருவிகளிருந்தன. பொன் வியாபாரம் இப்பொழுது ஒரு நெருக்கடியான நிலைமையிலிருந்தது. அதில் சம்பந்தப்பட்ட பல குடும்பத்தினர் தங்களுக்குள்ளவற்றை யெல்லாம் இழந்துவிடும் நிலையிலிருந்தனர். இதனால் மக்களுக்குள் மிகுந்த பரபரப்புண்டா யிற்று. எல்லோரும் ஒருங்குகூடிப் பொன் தரகரின் நிலையங்கள்முன் வந்து திரண்டு நின்றார்கள். அவர்கள் மிகுந்த பதைபதைப்புடனுங் கலக்கத்துடனும் அங் குள்ள இயந்திரங்களிற் பொன் வியாபாரத்தைப் பற்றிய குறிப்புக்களை அறிய வந்தார்கள். அப்பொழுது, மின்சாரத்தினால் இயக்கப்பட்ட அவ் வியந்திரங்கள் யாதோ ஒரு காரணத்தால் ஓடாது நின்றாவிட்டன. இவ்வமைப்பு யாவற்றிற்குந் தலையாயிருந்தவர் (Laws) லாஸ் என்ற பெயருடைய ஒருவர். பொங்கிய மனத்துடன் மக்கள் வந்து குழுமிய காலை, தம் இயந் திரங்கள் பயன்படாமற் போனமை கண்டு மிக வருந்திய லாஸ் என்பவரைச் சுற்றி, மேற்கூறிய அறு நூறு தரகர்களின் வேலையாட்கள் நின்று, சினந்து கூச் சலிட்டனர். கலக்கத்துள் மூழ்கிய மக்கட் கூட்டம் அக் கட்டிடத்துள் நுழையத் தொடங்கிற்று. லாஸ் என்பவர் என் செய்வார்? அக்காலையில் எடிசன் அவரை அணுகி, “இந்த இயந்திரங்கள் ஓடாமைக்குக் காரணம் இன்ன தென்று யானறிவேன். பற்களுள்ள ஓர் உருளை மற்றோர் (பற்களுள்ள) உருளையைச் சுற்று

டேவிட்ஸ்டார் ஜார்டன்.

ஸ்டான்ஃபோர்டு யூனிவர்ஸிட்டி (பி. ஒ.)

காலிஃபோர்னியா.

மே, 12, 1927.

திரு. ஜோஸெப் லூயி

250, மேல 54-வது நெரு,

நியூயார்க் ஸிட்டி.

அருமைத் திரு. லூயி:

பர்பாங்கின் நினைவுவிழாவன்று நான் வந்து உடனிருக்க முடியாமைக்குப் பெரிதும் வருந்துகிறேன். மக்கள் வாழ்வின் மகிழ்ச்சியையும் வளமையையும் கண்கூடாகப் பெருக்கிக் காட்டியவரும், பழைய மூடநம்பிக்கைகளாகிய கட்டினின்றும் மக்களுணர்வை விடுவித்தலாகிய பெருந்தொண்டிற் குதவிய வருமாகிய ஒருவரின் நினைவை நிலைநிறுத்துவதற்குத் தாங்கள் வகுத்துள்ள திட்டமே மிகவும் ஏற்றதொன்றாகும்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

ஹாரி எல்மர் பார்ன்ஸ்

108, மேனூட்டு ரோடு,

நார்தாமிடன்,

மாஸ்.

மே, 13, 1927.

அருமைத் திரு. லூயி:

என் நண்பர் லூதர் பர்பாங்கின் நினைவு கருதி ஸென்ட்ரல் பார்க் என்னும் மையமலர்ச்சோலையில், மரத்தைத் திரு. எடிசன் நடுங்காலைத் தங்களுடன் வந்திருந்து காண இயலாமைக்கு வருந்துகிறேன். ஆனாலும், இம்மரத்தைச் சுற்றிக் கூடும் கூட்ட நிகழ்ச்சிகள் வெற்றியுடன் நடந்தேற வேண்டுகிறேன்; (இதனால்) காலிஃபோர்னியாவில் குறைந்தது ஒரு நூற்றாண்டளவேனும் பர்பாங்கின் நினைவு மறவாமலிருக்கப் போவதுபோல, நியூயார்க்கிலும் அந்நினைவு மறவாமல் நிலவி யிருக்கச் செய்தல் கூடும் என நம்புகிறேன்.

தங்கள் உண்மையுள்ள,

டேவிட்ஸ்டார் ஜார்டன்

1927ஆம் ஆண்டு மேத்திங்கள் இருபத்திரண்டாம் நாள், நியூயார்க் ஸிட்டி மையமலர்ச் சோலையில், நியூயார்க் பகுத்துணர்வுக் கழகத்தினரின் சார்பாக, கழக உறுப்பினர்களில் ஒருவரும் முதற் பிணைத் தலைவருமாகிய லாதர் பர்பாங்க் என்பாரின் நினைவு கருதி, எடுக்கப்பட்ட மரநாட்டு நினைவுவிழாவின்போது ஜோஸெஃப் லூயி என்பாராற் படிக்கப்பட்ட நினைவறிக்கையின் மொழிபெயர்ப்பு:

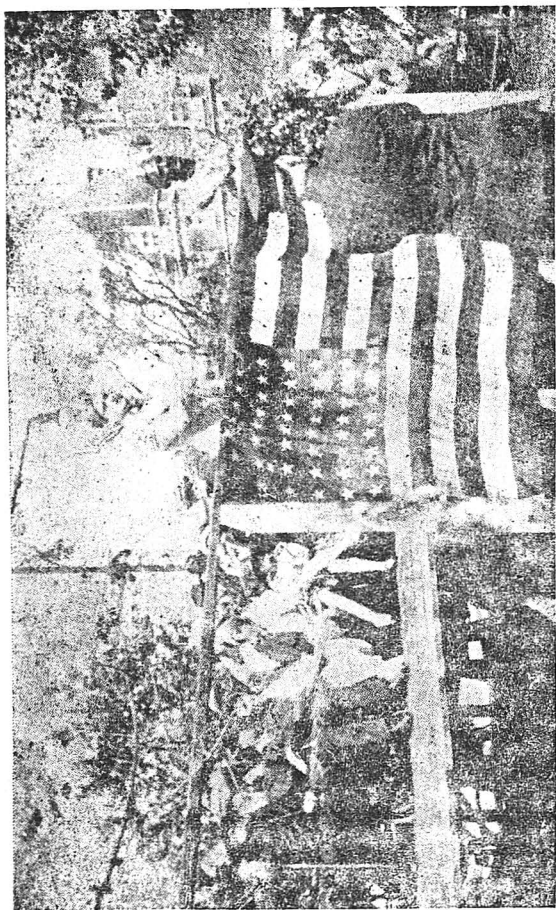
“1926ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் பதினேராம் நாள் லாதர் பர்பாங்க் இறந்தார்.

அவருடைய இறப்பு அவருடைய குடும்பத்தினரையும் நண்பர்களையுமே யன்றி இந்நாடு முழுவதையுமே துயர்க்கடலிற் புகுத்திவிட்டது; ஏன்? உலகத்திலுள்ள நாகரிகமுற்ற மக்கட்டொகுதி அனைத்தையுமே துயருறச் செய்துவிட்டதென்றே கூறலாம்.

மக்களினத்திற்கு மகிழ்வை யூட்டிய ஒரு பெருமகனார் பிரிந்தார்; அறிவுக்கடலின் கரையை அகற்றிய ஓரறிஞர் அகன்றார்; உயிருடனிருந்த வரையில் உலகின்புறுமாறே உழைத்துவந்த ஒருயர்ந்தோர் உயிர் கீத்தார்; உலகமே பெரும்படருழந்தது.

லாதர் பர்பாங்க் ஆருயிர் படைத்த ஓரருமைத் திருமகனார்; பிறர்க்கு என்புமுரிய அன்பு வாய்ந்த அந்தணர். உலகின்ற உயர்பண்பு வாய்ந்த அச்சீரியரின் பிரிவால் உலகம் ஈடில்லாப் பேரிழப்பு எய்திற்று.

¹ Address delivered by Joseph Lewis on May 22, 1927 in Central Park, New York, at the Tree Planting Memorial Exercises conducted by the Freethinkers' Society of New York, in honour of Luther Burbank, who was a member and First Honorary Vice-President.

ஜோஸெப் லூயி பர்பாங்க் நினைவுவிழா அறிக்கை படித்தல் ;
அவர் அருகில் தெரிவது பர்பாங்கின் உருவச்சிலை

கட்டெதிலு மடங்காது விடுபெற்ற தனிச் சிறப்பு வாய்ந்த அவர்தம் கருதுமாற்றல் ஒன்றிற்கே லாதர் பர்பாங்க் நம்முடைய நன்மதிப்பிற் குரியராவர்; எனினும், அஃதொன்று மட்டிலுமன்றி, அவர் அறிவியற்றுறையில் அடைந்துள்ள வெற்றிகள் கருதியும், இயற்கையாம் அன்னைக்கு எழில்பெறப் பூட்டிய அணிகள் கருதியும் நாம் இன்று அவரை மறவாது நினைவுகூர வேண்டியவராவோம்.

இயற்கையின் கேள்வராகிய இவருக்குக் கல்லும் பளிங்குங் கவின்பெறும் நடுகல்லாமாறு இல்லை; ஆகவே, அவர் நினைவுகருதி ஒரு மரத்தையே நடுகின்றோம். பணியையும் நன்கு குறிப்பதாகும்.

மரங்களுஞ் செடிகளும் மலர்களுமே அவர் தம் அன்பிற் குகந்த உறவினர். நாம் மக்கள் மீது அன்பு கொள்வதை யொத்து அவர் அவற்றினிடம் பேரன்பு கொண்டிருந்தார். அவற்றின் உயிரோடு உயிராய்ப் பிணைந்து அவற்றின் உடன்பிறந்தவராகவே அவர் தம்மைக் கருதினார். எனவே, அவற்றோடு மிகவும் நெருங்கிய உறவு கொண்டாடுவாராயினர்; செடிகொடிகளின் உள்ளங்களைத் துருவியாராயும் ஆற்றலையும், மலர்களோடு பேசிக் கருத்தறிவிக்கும் ஆற்றலையுங் கற்றுக்கொண்டார். மலரினத்தின் மறைவு நுட்பங்களை வியக்கத் தக்கவாறு இவரறிந்து வந்த ஆற்றலைக் கண்டோர், இவரைச் “செடி கொடிச் சித்தர்”¹ என அழைப்பராயினர்.

அவர் செயலாற்றக் கருதுங்கால் மரஞ் செடிகொடிகளிடைப் பிறர் மலைக்கத்தக்கவாறு நடந்து

¹ The Wizard of Plant Life.

கொள்வார். ஒரு குழந்தையை நீராட்டிச் சீராட்டிப்
பாலூட்டி வளர்ப்பது போலவே அவர் ஒவ்வொரு
மலரையும் வளர்த்து வருவார். பெரியதொரு
மரத்திலுள்ள ஒரு சிறு கிளை ஒடிந்திருக்கக் கண்டா
லும் அவர் மனம் தீயிடைப்பட்ட மெழுகெனக்
கரைந்துருகும்; இஃதில்வாறாக, யாராவது வேண்டு
மென்றே நறுமலர்களை நலங்குலைக்கக் கண்டால்
நெஞ்சு துடிதுடித்து அலறுவார் என்று கூறவும்
வேண்டுமோ? மலர்கள் நோயுற்றிருக்கின்றன என்று
அறிவாரானால் உடனே அந்நோய்க்கேற்ற மருந்தைத்
தேடி யளித்து நோய் தீர்ப்பார்; அழகற்றிருக்கும்
மலர்களுக்கு அழகூட்டுவார்; எல்லா மரங்களையுமே
நறுமணங் கமழச் செய்வார்.

இளமையிலிருந்தே அவர் மரம் மட்டைகளுடன்
உறவாடி வந்தார். இளமைப் பருவத்தில், அவர்,
அடக்க முடியாத வருத்தமுற்று அழத்தொடங்குங்
காலத்தில், அவருடைய தாயார் ஒரு மலரைப் பறித்து
அவர் கையிற் கொடுத்து விடுவாரானால், பர்பாங்க்
தம் அழகை மாறி அகக்களிப்பெய்துவார். பார்
வைக்கு அழகற்றும், தொட்டால் வழுவழுப்பாக
இல்லாமலுமிருக்கும் மலரினங்களெல்லாம் அவர் கை
பட்டவுடன் பேரழகையும் பெருங் கவர்ச்சியையும்
பெற்றன. தந்தை சொல்லைத் தட்டாமற் கீழ்ப்
படிந்து நடக்கும் பிள்ளைகளை யொப்ப, மலரினங்கள்
அவருடைய சொற்களுக்கு இரண்டில்லாமற் கீழ்ப்,
படிந்து நடந்தன. மக்களாய்ப் பிறந்தோரில் மலர்கள்
மாட்டு அவரைவிட மிகுந்த உண்மையன்பு பூண்ட
மற்றொருவரில்லை; அவ்வாறே மலரினங்களால்

அவரைவிட மிகுதியாகப் போற்றப்பட்ட மற்றொரு வருமில்லை.

மலர்களை மட்டுமே யன்று ; குழந்தைகளையும் தாய் நாட்டையும், மக்கட் குழுவையும் பர்பாங்க் மனமார நேசித்தார். அவருடைய வாழ்க்கையே இடையீடற்ற ஓர் அன்பு வாழ்க்கையாம். மணந்த மனைவியினிடமும், பயந்த மக்களிடமும் என்றென்றுங் காதலுமன்புங் குறையா தொழுகிவரும் ஒரு கணவனின் வாழ்க்கையை யொத்ததே அவர் வாழ்க்கை. காதல் நிறைந்து களி துளும்பும் ஒரு வாழ்க்கையின் பெருமைக்கு இணையு முண்டோ !

மலர்கள் தம் நறுமணத்தைக் கைம்மாறேதுங் கருதாமல் உலகினர்க் கீந்துவருதல்போல அவரும் தம் வேலையைக் கைம்மாறு கருதாமலியற்றி உலகுக்கு நலத்தை வழங்கி வந்தார். தாமாற்றிய பணியால் உலகம் ஒளியும் நலனும் அழகும் பெருகித் திகழ்க்கண்டார். அவர் இந்நிலத்திடைப் பிறவி யெடுத்ததால் இந்நிலமே பெரு நலனுற்றுப் பெருமகிழ் வெய்திற்று என்று கூறல் மிகையாகாது. மகனாய்ப் பிறந்த எவனுக்கும் இதைவிடச் சிறந்ததொரு புகழுரை கூறமுடியுமோ? கடவுளே இத்தகைய ஒரு வெற்றித் திறனைக் கண்டு பெருமை கொள்ள மாட்டாரோ !

பர்பாங்கின் வேலையும் அதன் விளைவுகளும் அவர் தம் ஆராய்ச்சிகளும் மக்கட் டொகுதிக்கே எத்தகைய நன்மையை விளைத்திருக்கின்றன என்பதை இன்னும் பெருக்கிக் கூற இங்கு இடமில்லை

அவர் வாழ்ந்த இத்தலைமுறையிலேயே அவராற் புதிதாக உண்டாக்கப்பட்ட பழங்கள், மலர்கள், காய்கறி வகைகள் முதலியவற்றால் விளைந்திருக்கும் பொது நலமும் பொது மகிழ்ச்சியும் அளவிட ஓரெக்கற் பாலன வல்ல.

யாரால் இத்தகைய பலன்கள் விளைந்தன என்பதை ஒரு சிறிதும் உணராமலே கோடிக்கணக்கான மக்கள் அவருடைய வேலையின் பயனை நுகர்ந்து வருகின்றனர்.

அவர் தம்முடைய மரநூலாராய்ச்சியிற் கண்டு பிடித்துப் பயன்படுத்திய தேர்வு, மாற்று, குணம் என்ற மூன்று கோட்பாடுகளும்¹ அறிவியல் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிவனவா யிருக்கின்றன. அவர் செடிகளிடைக் கையாண்ட முறைகளை, மக்களிடைப் பின்பற்றின் எளிதில் வெற்றி பெறலாமன்றோ !

பர்பாங்க் எடுத்த வேலை இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை; உண்மையாகப் பார்த்தால் அவ்வேலை இப்பொழுதுதான் தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறது. அவர் இறந்தது அவர் மேற்கொண்ட பெரும் பணிக்கு இறுதியை அளித்து விட்டது; ஆனாலும் அத்துறையில் உழைக்கும் மற்றையோர்க்கு அவரிறப்புப் பெரும் பொறுப்பைச் சுமத்திவிட்டது. தனியாராய் அவர் செய்த பெரிய வேலையை இப்பொழுது ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் ஒன்றுகூடிச் செய்யவேண்டியதாக உள்ளது.

1849 மார்ச்சு ஏழாம்நாள் லூதர் பர்பாங்க் பிறந்தார். இருபத்தாறு ஆண்டுகள் கழிந்தபின் அவர்

¹Laws of Selection, Variation and Heredity.

திறமை விளங்கினது ; அவரிடம் வேலை செய்த மிகத் தாழ்ந்த நிலையுள்ள வேலைக்காரர்களுக்கும் அவர் எப்பொழுதும் உதவி செய்யப் பின்வாங்குவதில்லை. வேலை செய்கின்றவர்கள் சில வேளைகளில் எடிசனிடம் வந்து தாங்கள் ஓய்ந்திருக்கும் நேரத்திலும் தொழிற்சாலையுட் சென்று, தாங்கள் தொடங்கிய ஒரு வேலையை முடித்துவிட அனுமதி கேட்பதுண்டு.

யாதாயினும் முக்கியமான ஒரு பரீட்சை நடத்த நேரிடுஞ் சமயங்களில், கடிதில் வேலை முடிவது அவசியமாக இருந்தால், எடிசன் தமது சாலையுட் புகுந்து, தாராள சிந்தையுடன் வேலை செய்கின்றவர்களுக்குப் பரிசுகள் அளித்து, வேலையை விரைந்து செய்யும் நுட்பம் அவர்களுக் கில்லாமைபற்றி வேடிக் கையாகப் பேசி, முன்னிலும் அதிக ஊக்கத்துடன் அவர்கள் முயலுமாறு தூண்டுவார். ஒரு சமயத்தில் அவர் கட்டாயப்படுத்தி எல்லோரிடத்திலும் வேலை வாங்கினதைப்பற்றி ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது: பங்கு விலைகளை அச்சடித்துக் காட்டுங் கருவிகள் (Stock-Quotation Printer) பல செய்து தரும்படி வந்த ஓர் உத்தரவிற் கிணங்கி அவர் வேலைசெய்து கருவிகளை முடித்தபின், யாதுபற்றியோ அக்கருவிகள் சரியாகத் தொழிலியற்றவில்லை. இவற்றின் மொத்த விலை முப்பதாயிரம் டாலர். கருவிகள் தொழிலியற்றாதது கண்டு திகைத்து நின்ற எடிசன், நூற் பயிற்சியுடைய தம் உதவியாளருடன் தொழிற்சாலையின் மேன்மாடிக்குச் சென்று, எல்லோரும் உள் நுழைந்தவுடன் கதவைப் பூட்டினார். இதன் பின் தம்முடன் இருந்தவர்களை நோக்கி, “யாம் கதவைப் பூட்டி விட்டோம்; இந்த வேலை செய்து முடியுமட்டும் ஒரு

சாந்த ரோஸா தோட்டத்தில் அவர் வளர்த்த
இம்மரத்தடியிலேயே பர்பாங்க் இறந்தபின்
அடக்கஞ் செய்யப்பட்டார்.

ஆகவே, பர்பாங்கின் நினைவு மறவாதிருக்குமாறு இம்மரத்தை நடுகல்லாகக்கொண்டு நடுவதே ஏற்றதாகும். இம்மரம் வளர்ந்தோங்கிப் பரந்து தழைத்து “அறிவியற் கொலம்பஸ்” என மதிக்கக்கூடிய இப்பெரும் புகழாளருக்கு நிழல்புரிவதாக.

நல்ல கட்டமைந்த உடலைப் படைத்தவரல்லர் இப்பெரியார்; உடல் வலியிலும் மிக்கவரல்லர்; போதாக்குறைக்கு முற்றுப்பெறக் காதலால் கவற்சி கொண்டு உள்ளம் நொந்து நெந்திருந்தவர். எனவே, தம்முடைய தோட்டத்தையே கவின்பெறு காதலியாகவும், அத்தோட்டத்திடை மலரும் நன்மலர்களையே செல்வச் சிறுர்களாகவுங் கருதி, அன்பு பாராட்டி அவர், உடைந்த உள்ளத்தை ஒருவாறு செம்மைப்படுத்த முயன்றார். அவருள்ளத்திடை அடைபட்டுக்கிடந்த காதல் வெள்ளம் எத்துணை துத்தம் மனைவியாகவும் மக்களாகவும் கருதி வந்த தோட்டம் மரஞ்செடி கொடிகளிடை எவ்வாறு அத்துணை வெள்ளத்தையும் மடைதிறந்து விட்டதுபோற்பாய்ச்சினார்! இவ்வாறு இயற்கையோ டொட்டியே உயிர் வாழ்ந்தும், அன்னையாகிய நிலப்பெருந்தேவியின் ஆணை வழி யொழுகியும் பர்பாங்க் மெலிந்த தம் முடலிற்கு உர மேற்றிக் கொண்டார்.

தாம் மேற்கொண்ட வேலையில் முழுதும் ஈடுபட்டவராய் அரைநூற்றாண்டளவு செல்வதாயிருந்த தம் பெரும்பணியை அவர் தொடங்கினார்.

சாந்த ரோஸாவிற்கு வந்தபோது பர்பாங்க் ஊர்பேர் தெரியாத ஒருவராகவே வந்தார். அப்படியிருந்தும், பிற்காலத்தில் அவ் ஆரிலுள்ள அவர் வீட்டு

வாயிற் புறம் பெரியதொரு சாலையாகவே மாறிவிட்ட தென்று கூறலாம்; உலகிற் சிறந்த அறிவாளிகளும் புகழாளர்களும் ஒண்புலமை வாய்ந்த இத்தோட்டத் தலைவரைத் திரள்திரளாகத் தேடிவந்து வணக்கஞ் செலுத்தினர்.

தாம் உழைத்த உழைப்பினுற் பிறர் அளப்பருஞ் செல்வத்தைப் பெறுமாறு செய்தார் இப்பெரியார். இதனால், மாத்திரைக் கோலைச் சுழற்றி மாயவித்தை காட்டும் கருமாயக்காரர் பர்பாங்க் என்று கருதிவிடக் கூடாது. விடாமுயற்சியுடன் அரும்பாடுபட்டே செய்வன செய்தவர் அவர்; அவர் தொழிலில் அவருடன் போட்டியிட்டவர்கள் தொகை மிகப்பெரிய தொன்றாகும். புகழெனுங் குன்றின் மேல் தங்க வசதியான இடமிருப்பினும், அவ்விடத்திற் கொண் டுய்க்கும் பாதையில் மொய்த்திருக்கும் ஆராய்ச்சி யாளரின் பெருங்கூட்டத்தை இடித்துத் தள்ளிச் சென்றன்றோ பர்பாங்க் அவண் அடைதல் வேண்டும்!

தடிக்கு முன்னரே மரநூற்றுறையிலும், தோட் டப்பயிரிடுத்துறையிலும் இறங்கி மெச்சத்தக்கவாறு பணியாற்றி வந்தவர்கள் பலருளர் என்பதைப் பர்பாங்க் அறிந்திருந்தார்; ஆகவே, அவர்களும் மற்றையோரும் செய்திராத ஒன்றையே தாம் செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று உறுதி பூண்டார். அவ்வுறுதி பூண்டு பணியாற்ற இறங்கிய துறையிலோ அவருக்கு நேரிட்ட இடையூறுகள் ஒன்றிரண்டல்ல; நூற்றுக் கணக்கானவைகள். ஆனால், அவ்விடையூறுகளெல் லாம் நீரில் அழுத்தக் கழுத்திற் கட்டப்படும் கருங்கற்

களைப்போலல்லாமல், புகழ்க்குன்றிற் கேறும் பாதையில் தொலை குறிக்க நாட்டப்பட்டுள்ள கற்களே யாயின.

ஒவ்வோரிடையூறும் ஒவ்வொரு வழியில் பர்பாங்கின் அறிவைப் பெருக்கவே துணைபுரிந்தது. ஆராய்ச்சியாலும், படிப்பினைகளாலும் அவர்தம் அறிவைப் பண்படுத்தி மேலுமேலும் பெருக்கிக் கொண்டார்.

உற்று நோக்கி உய்த்தறியும் உயர்ந்த பண்பை இணையற்ற அளவிற்கு அவர் படைத்திருந்தார்; இயற்கை யன்னையின் நுட்பங்களைத் துருவி யுணர வேண்டி அவள் மாட்டு நிகழும் ஒவ்வொரு சிறு மாறுதலையும் விடாமல் நோக்கி வந்தார். நம் அறிவைப் பெருக்கத் துணைபுரிவன வெல்லாம் பழக்கத்திற் றெரியும் படிப்பினைகளே யன்றோ? நாகதாளியில் அவர் செய்த ஆராய்ச்சியால் அறிவு எவ்வாறு வளர்ந்து சென்று இயற்கை யுணர்வாய் மாறுகிறது என்று கண்டார்.

எடிசனைப் போன்றே இவரும் “உழைப்பின் வாரா உறுதிகளுளவோ!” என்று நம்பியவர். எச்செயலும் இவருக்கு அரிய செயலன்று. அதைச் செய்து முடிப்பதில் எத்தகைய இடர்ப்பாடு நேரிடினும் இவர் அதனை ஒரு பொருட்படுத்த மாட்டார். தாம் செய்து முடிக்க வேண்டியவை இன்னின்ன என்று தெளிவாய் வகுத்துக்கொண்டு அவற்றைச் செய்து முடிப்பதிற் கண்ணுங் கருத்துமாயிருப்பார்.

வெளித் தோற்றத்தை மட்டும் நம்பி அவர் எப்பொழுதும் ஏமாறியதில்லை. மக்களின் வெளித்

தோற்றம் போலவே மலர்களின் வெளித் தோற்றமும் பெரும்பாலும் ஏய்க்கும் பான்மைத்து என்றுணர்ந்தே அவர் தவறு கண்ட விடத்தெல்லாம் முற்ற முடிய ஆராய்ந்து குற்றங் களைந்து வந்தார்.

தன்னைச்சுற்றி யுண்டாகும் மாறுபாட்டிற் கேற்ற வாறு ஒருமலரின் தன்மையும் தவறாமல் மாறுபா டெய்தும்; ஆதலால், பல நாளாய்ப் படிந்துள்ள ஒரு குற்றத்தை அதன்கணின்றும் அகற்றுதற்கு அம் மலர்ச்செடியின் வேர்களுையே அறுத்து ஆற்றுவதும் இன்றியமை யாததாகும்.

இயற்கை யன்னையின் நுட்ப நுணுக்கங்களை அறிந்துகொள்ளும் வழியைக் கற்று, அவளுடன் பேசுவது எவ்வாறு என்று கற்றுக்கொண்டதுதான்; பர்பாங்க் அம்மொழியில் தேர்ச்சியுடன் விரைவிற் பேசி வருவாரானார். அவரை விடத் தங்களுடன் கிளர்ச்சி தரும் வகையிற் பேசக்கூடிய மற்றொருவரை மரஞ் செடி கொடிகள் கண்டில. பேசக்கற்றுக் கொண்டதும் இயற்கை யன்னையுடன் அவர்கொண்ட நட்பு என்றும் பிரியா நட்பாயிற்று. அவ்வன்னையின் பால் அவர் வைத்த பற்று என்றென்றுங் குறைந் திலது.

இயற்கை என்னும் ஆசிரியருக்கு ஏற்ற மாணவர் அவரே; இயற்கையின் மொழியை எழுத்தெண்ணிக் கற்று, இலக்கணமறிந்து வாழ்க்கை என்னும் பெரு நூலில் அணிபெறப் பக்கம்பக்கமாக எழுதி நிறைத்த ஒரு சிலரில் பர்பாங்கும் ஒருவரானார்.

“இயற்கை யன்னையின் உள்ளத்தை யெடுத்து என்னுள்ளத்துடன் இணைத்தேன்; அதனால், பல

நூற்றாண்டுகளாக உழைத்தாலன்றிப் பெறமுடியாத இனிமையையும் கவர்ச்சியையும் இயற்கைப் பொருள்கள் பெறுமாறு செய்தேன்” என்று ஒருமுறை பர்பாங்க் கூறினார்.

தாம் கருத்திற்கொண்ட குறிக்கோளை யெய்த, அழகு, ஆற்றல், இனிமை என்னும் மூன்று சிறந்த பண்புகளையும் ஒரே காலத்தில் தம் மனைவிகளாகக் கொண்டார் பர்பாங்க், என்று கூறலாம்.

இயற்கை யன்னைக்கே தெரியாத அழகுநிறைந்த பாட்டைகள் வழியே அவ்வன்னையைக் கையைப் பிடித்து அவர் வலிய அழைத்துச் சென்றார். அவருடைய உதவியால் அவ்வன்னை தன்னுடைய ஆற்றலுக்கும் மீறின எழில் பெருகப் பெற்றவளாய் ஆர அமர உட்கார்ந்து தன்னெழிலைத் தானே வியந்து கொள்பவளானாள்.

இவ்வாறு செய்துமுடிக்கப் பர்பாங்க் மாயமோ மந்திரமோ ஒன்றும் புரியவில்லை; கடவுளாற்றல் வாய்ந்தவர் என்று பகட்டிக் கொள்ளவுமில்லை; அன்றிக் கடவுள் உண்ணின்றுணர்த்தத் தாம் செயல் புரிந்ததாகப் பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளவுமில்லை. அவர் செயல்களெல்லாம் அறிவியல் விந்தைகளே யன்றி மாயவித்தைகளல்ல.

தாம் அரிதிலறிந்த எல்லாவற்றையும் பர்பாங்க் கேட்பவர்க்கெல்லாம் உளமுவந்து பரிவுடன் கற்றுக் கொடுத்து வந்தார். அவர் ஓர் அறிவூதாரி.¹ “நான் கற்றுக்கொண்டதை நீங்களும் கற்றுக்கொள்ளலாம்” என்றே அவர் எப்பொழுதுங் கூறுவார்.

அவர் உயிரே ஓர் அறிவியல் வல்லுநரின் உள்ளம் என்று கூறலாம்.

¹ Intellectual spendthrift.

அவர் பழக்கத்திற் கொண்டு வந்தனவும், ஒவ்வொருவரும் பழக்கத்திற் கொண்டுவரவேண்டுமென விரும்பியனவுமாகிய ஒப்பரிய பல உண்மைகளையும் அவர் எங்கே கற்றார் !

அவ்வுண்மைகளெல்லாம் மரஞ் செடி கொடிகளினிடையெற்றிபெற விளங்கியமை போல மக்கட் டொருதியினிடையிலும் வெற்றிபெற விளங்கும் என அவர் எவ்வாறு நம்பினார் !

அவர் பள்ளியிற் கற்ற கல்வியின் துணைகொண்டு மட்டும் இத்துணை வன்மையுடன் இயற்கையுண்மைகளை அறிந்திருத்தல் முடியாது; அவர் கண்டுபிடித்த புதுமைகளைச் செய்ய இயல்வதற்கும் அவர் அத்துறையிற் பயின்ற தனிப்பட்ட கல்வியும் போதாது.

“ரெட் ஸ்கூல் ஹவுஸ்” என்னும் சிறு பள்ளிக் கூடத்தில் அவர் பயின்றவெல்லாம் அரிவரியும்,¹ எண்சுவடியுமே என்று கூறலாம்.

பின், அவர் இத்துணைத் திறமையுடன் செயல்புரிந்து அறிவு வளர்ச்சியைப் புலப்படுத்தியதுதான் எவ்வாறோ என்பது பின்வரும் அவர் கூற்றானேயே விளங்கும். அவர் பயின்ற கல்வியை, அறிவை வளர்க்க உண்மையிலேயே விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் எளிதிற் பெறக்கூடும்:

“நான் கல்வி பயின்றது இயற்கைக் கல்லூரியிலேயேயாகும். தோட்டப்பயிர் வளர்ப்பு முறையிலும், காய்கறி வகை வளர்ப்பிலும், சிறிது காலத்தில்

தேர்வு பெற்றபின், இயல்பாகவே செடி கொடி வளர்ப்புமுறை கற்பிக்கும் ஆய்வுக்களத்துட் கொண்டுக்கப்பட்டேன். உய்க்கப்பட்டு இவ்வளவு ஆண்டுகளாகியும் நான் அத்துறையில் தேர்வு பெற்றதாக ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன்; கற்கவேண்டிய பகுதிகள் இன்னும் எத்தனையோ உள. ஆயினும் இயற்கைக் கல்லூரியில் மாணவனாயிருந்த காலத்திலெல்லாம் பல துறைகளையும் ஆராய்வதால் என் அறிவை என்னுடையின்றவரையிற் பெருக்கிக் கொண்டுள்ளேன்; காற்பந்தடிக்கவும், சொற்பொழிவாற்றவும் வேண்டுமானால் நான் நன்கு பயிலவில்லை யென்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொன்றையும் நான் முற்றக் கற்றுத் துறைபோகவில்லை யாயினும் ஒவ்வொன்றின் அடிப்படையான உண்மைகளையும், தலையாய உறுப்பிலக்கணங்களையும் நான் பயின்றுள்ளேன்.”

இயற்கை என்னுங் கல்லூரியில் பர்பாங்க், மரஞ் செடி கொடிகளைப்பற்றி மட்டுமேயன்றி, மண், பாறை, மலைகள், ஆறுகள், பறவைகள், மீன்கள், குதிரைகள், மாடுகள், நாய்கள் முதலியவற்றைப்பற்றியும் மக்களைப் பற்றியும் கற்றற்பாலனவாயவற்றை இயன்றவரையிற் கற்றுள்ளார்.

“ஒருவகைச் சட்ட வரம்பிற் குட்பட்டுத்தான் உலகம் நடைபெறுகிறது” என்று ஹம்போல்ட் என்பார் கூறுவதை அவர் கேட்டுள்ளார்; அக்கூற்று முற்றிலும் உண்மையான தொன்றே என்பதைப் பர்பாங்க் இயற்கை என்னுங் கல்லூரியில் ஆராய்ந்தறிந்தார்.

தாம் பயின்று புகழ்பெற்ற அவ்வியற்கையின் கல்லூரியிற் பிறரும் பயின்று தேர்ச்சியுறல் வேண்டுமென்று விரும்பிய பர்பாங்க், அக்கல்லூரி பிற கல்லூரிகளைக்காட்டிலும் எவ்வாறு சிறந்தது என்பதைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைத்துள்ளார்:—

“கற்று மேதாவியாகவேண்டும் என்னும் பேரவாவுடைய ஒரு மாணவன் இயற்கையின் கல்லூரியில் தன் வாழ்நாள் முழுதுமே மாணவனாக இருக்க இசைந்து அங்குக் கற்பிக்கப்படும் ஒவ்வொரு துறையிலும் பயின்று வரலாம்; அவன் கற்கும் ஒவ்வொருண்மையும், எடுக்கும் உழைப்பின் ஒவ்வொரு பகுதியும் அவன் அடுத்துக் கற்கவேண்டிய மற்றொரு துறைக்கு முற்றிலும் ஏற்றனவாகவே அமைந்திருக்கும். இதுவே என் அன்பிற்குரிய இயற்கையின் கல்லூரிக்கும், மக்களால் நிறுவப்படும் பிற கல்லூரிக்கும் முள்ள தலையாய வேறுபாடாகும்.”

இத்துணைப் பெரும்புகழ் படைத்த தன் மாணவனைப் பற்றி அக்கல்லூரி பெருமை பாராட்டிக் கொள்ள எவ்வாற்றானும் உரியதாகும். அக்கல்லூரியின் வாயிலின் மேல் கீழ்வரும் பர்பாங்கின் கூற்றுக்கள் பொறித்தற் குரியனவாம் :—

“தானென்ற ஒன்றற்றதே இயற்கை. உலக வாழ்க்கை என்ற ஒரு விளைவைப் பயப்பதற்காக உலகிடை நடைபெறும் பல இயக்கங்களும், அவ்வுலகத்தை ஒரு கட்டினுள் ளமைக்கும் வாழ்க்கை தொடர்ச்சியுள்ள தொன்றெனக் காட்டவும் உதவும் பல சட்டங்களும் கலந்த ஒரு கலவையே இயற்கையாம். எபிரேயர்¹ ஜெஹோவா² என்றழைப்பதும், இயற்கைப் பொருள் நூலார் ஆற்றலென்று துணிவதும் அதுவே; மின்னூற்றல்³ என்பது, எல்லாம் வல்ல பொருளென்பதும் அதுவே.”

தேர்ந்த ஓவியக்காரரொருவரை ஒரு பெண்மணி, அத்துணை நேர்த்தியாகச் சித்திரந் தீட்ட அவர் தம் வன்னங்களை என்ன விட்டுக் குழைத்துக் கொள்கிறார் என்று கேட்க, “என் முனையை விட்டுக் குழைக்

¹Hebrews.

²Jehovah.

³Electricity.

கிறேன், அம்மணி,” என்று அவர் விடை யிறுத்தா
ராம். அவ்வோவியம்வல்லாரின் வன்னங்களுக்கும்
அவர் மூளைக்கும் என்ன ஒற்றுமையிருந்ததோ, அதே
ஒற்றுமைதான் மலர்களுக்கும் பர்பாங்கின் மூளைக்கு
யிருந்தது.

தாம் தீட்டும் சித்திரத்தின் உருவை வன்னந்
தோய்ந்த தூரியக்கோல்¹ கொண்டிழுக்கும் ஒரே
இழுப்பினால் ஓர் ஒவியக்காரர் அடியோடு மாற்றி
விடக் கூடும். அவ்வாறே பர்பாங்க் தம்முடைய சிறு
தீண்டுதலால் ஒரு மலரின் இயற்கையமைப்பை
யும், தன்மையையும் அடியோடு மாற்றிவிடுவார். அவ்
வளவிற்குப் பர்பாங்க் மலர்களின் உயிர்நாடிகளை
உணர்ந்திருந்தார்.

ஒப்பரிய இவ்வாற்றலைக் குறித்து அவர் தாமே
கூறியது பின்வருமாறு :

“தேர்திறனுக்குரிய இயற்கையுணர்வு எனக்குக்
கருவிலேயே அமைந்ததாகும். என்னுடன் பிறந்த
அவ்வுணர்வை, அதன் போக்கோடியைந்து, ஏற்ற
கல்வியினாலும் பயிற்சியினாலும் பண்படுத்திக்கொண்டு
வருகிறேன். என் ஐம்புல அறிவு மிகவும் நுட்பம்
வாய்ந்ததாகும். அதனாலேயே வெளித்தோற்றத்திற்கு
எத்தகைய மாறுபாடுமில்லாதது போலுள்ள எவையே
னும் இரண்டு பொருள்களில் ஆற்றல் மிகுந்தது
எது, குறைந்தது எது என்று தேர்ந்து கூறிவிடுவேன்.
மணத்தை யறிவதிலோ, நான் மற்றெல்லோரைக்
காட்டிலும் மிக நுட்பமான ஆற்றல் வாங்க்கப் பெற்
றுள்ளேன்.”

பர்பாங்க் தம் உள்ளமோ உடலோ மூப்படைந்த
தாக எண்ணியதில்லை. தவறென்று கண்ட ஒன்றைக்

கண்ட அந்நொடியிலேயே விலக்கிவிடுவார்; உண்மையெனக் கண்ட ஒன்றைக் கண்ட அந்நொடியிலேயே ஏற்றுக் கொள்வார்.

இத்தகைய திருந்திய மனப்பான்மையே அறிவீட்டுதற்குத் தலையாய துணையாம். அதுவே, நுண்ணறிவின் முதற் பண்பாகும்.

பின்வரும் பர்பாங்கின் கூற்றுக்கள் முதுமொழிகளென வழங்கத் தக்கன:—

“பிறர்மதம் பொருமை பிடிவாதமாகும். மதச் செருக்கென்பது தன் மதத்தையும் மதாசாரியர்களுயும் உயர்த்திக் கூறுதலாம். குறுகிய நோக்கமோ கற்கவும் விரும்பாக் கழிபேரறியாமையாம்.”

விவிலியநூல்¹ கடவுள் வாக்கு என்பதை அவர் ஒப்புக்கொண்ட தில்லை. அது பின் வருங்கூற்றால் நன்கு விளங்கும்:

“விவிலிய நூலைக் கடவுட்பற்றென்னுங் கண்டொன்று நோக்குதலாகாது. பிறநூல்களைப் பகுத்தறிவு கொண்டு கற்று அவற்றின் தராதரம் உணர்வது போலவே புறத்தே செவிடுபட ஒலிக்கும் குழறுபடைகளுக்குக் காதுகொடாமல் அகத்தேயெழும் அறிவுணர்ச்சி ஒன்றுக்குமட்டும் இடங்கொடுத்து அதையும் கற்றல் வேண்டும். நல்லது கெட்டதைப் பகுத்தறிவும் ஆராய்ச்சியுணர்வு இயற்கையிலேயே நம்மிற் பெரும்பாலோர்க்கு அமைந்துள்ளது. நாம் அதைப் பயன்படுத்த வேண்டாவோ? குழவிகளைப் போன்று பிறரால் அறிவூட்டப்படுதல் ஏற்குமோ?”

மதக்கோட்பாடு என்றது கருதிமட்டும் எவ்வொன்றிற்கும் பர்பாங்க் தனிமதிப்புக் கொடுத்ததில்லை. ஐயப்படுவதெதுவாயினும் தீர ஆராயாமல்

விட்டதுமில்லை; மதத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது தான் உண்மை என்று தாமும் எதையுங் கட்டுரைத்துக் கூறியதுமில்லை.

“யாண்டு பலவாகியும் நரையிலாக நான் இருந்து வருவதெவ்வாறோ, என்று மக்கள் வியக்கின்றனர். இப்பொழுது எனக்கு வயது எழுபத்தேழாயினும் ஒரு வேலியைத் தாண்டவோ, ஓட்டமாய் ஓடவோ, நான் பின்வாங்கமாட்டேன். அஃதே நெனில் என் உள்ளம் மூப்புருமல் இளமையுடனேயே இருந்து வருகின்றது. என் உடலும் உள்ளத்திற்கேற்ப மூவாநலனுடன் இருந்து வருகிறது. மூப்பினால் என் உள்ளம் தளர்வடைந்த தென்பது இதுகாறு மில்லை; இனியும், எக்காலும் அவ்வாறு தளர்வடையா தென்றே உறுதியாக நம்புகிறேன். என் எட்டாவது ஆண்டில் நான் ஒவ்வொரு பொருளின் நுட்பங்களையும் உணர எத்துணை ஆர்வங்கொண்டிருந்தேனோ அத்துணை ஆர்வத்தை இப்போதுங்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று ஒருமுறை பர்பாங்க் கூறினார்.

மூட நம்பிக்கைகள் மலிந்த சமயங்களிற் பற்றுண்டுமுலுஞ் சிலரை, “அவற்றை விட்டொழியுங்கள்” என்று ஒருவர் அறிவு தெருட்டினால், “மற்றியாதோ நீர் ஒப்பிக் கூறும் உயர்ந்த சமயம்?” என்று அவர்கள் மறுத்து வினவக் கேட்டிருக்கலாம். அத்தகையதொரு வினாவிற்கேற்ற ஆணீத் தரமான விடையை பர்பாங்க் அளித்துள்ளார். பின்வரும் அவ்விடை ஊன்றிப் படித்து உளங்கொளற் குரியதாகும் :—

“இயற்கை யன்னையுடனும் மக்களுடனும் பழகி வருவதால் என்னிடம் கூடைக் கணக்காயிருந்த பிறர் மதம், பொருமை, குறுகிய நோக்கம், கொண்டது விடாமை, பகட்டு, வீண்பெருமை முதலிய இழிபண்புகள் சிறிது சிறிதாக ஒழியக் கண்டுளேன். தோட்

டத்திலுள்ள களைகளை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு எடுக்கின்றோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு மலர்ச் செடிகளை நட இடம் பெறுகிறோம். அதுபோலவே, என் உள்ளமாகிய தோட்டத்திலிருந்து தான் என்னும் முனைப்பும், தற்பெருமையும் ஆகிய களைகள் சிறிது சிறிதாகக் களையப்படும் போதெல்லாம் பரந்த நோக்கம் அல்லது அன்பு எனப்படும் செடியை நட்டு வளர்க்க இடம் பெற்று வந்துள்ளேன். அதனால், என் உள்ளம் மலர்ந்து மணங் கமழ்வதாயிற்று; என் வேலையைச் செய்து முடிக்கும் உளத்திட்பம் பெற்றவனாயும், அவ்வழிபிறருக்குப் பெரு நன்மை யளிக்குமாறு உழைக்கக் கூடியவனாயும் நான் மாறினேன். அவ்வாறின்றி, இயற்கைக்கு மாறான மூடநம்பிக்கைகளைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பதால் உள்ளத் தளர்ச்சியும், முன்னேறுவதில் விரைவு நெகிழ்ச்சியுமே, நேரிடுகின்றன என் பவற்றை இயற்கையன்னையிடம் கற்றறிந்தேன்”.

இத்தகைய கருத்துக்களை மிக்குடைய பர்பாங்க், இம்மண்ணுலகை நீத்துச் செல்லும் இறுதிக்காலம் தம்மைக் கிட்டி வருகின்ற தென்பதைக் கண்ட போது, “மருட் சமய குரவர்களைக் கண்டித்து, பொய் படு சிறு தெய்வங்களை உண்மைச் சான்றோர்கள் எதிர்த் தொழிக்குங் காலம் குறுகிவிட்டது” என்று கூறி, அக்கூற்றுக் கேற்ப ஆண்மையுடன் வெளிப் படையாய்த் தாம், “ஓர் அஞ்ஞானியே,” என்று பறையறைந்தார்.

அவ்வாறு அவர் அறைந்ததனால், மதக் கோளாய்களெல்லாம் அவரை மல்லுக்கிழுத்துத் தசையைப் பிடுங்கத் தம் பற்களைத் தீட்டிக்கொண்டன; ஓயா

வசைமாரி பொழிந்தும், ஒன்றை நூருகப் புனைந்
துரைத்தும், அவர் செய்த ஒப்பரிய பெருஞ் செயல்
களை யெல்லாம் அவருடனேயே புதைத்துவிடவும்
முயன்றன.

பறைசாற்றிய அவர், பிரான்கலின்¹, ஜேஃபர்ஸன்²
பேயின்³, லின்கான்⁴, இங்கர்சால்⁵ முதலிய பேரறிஞர்கள்
குழாத்தில் ஒருவரானார்.

தம் காலத்திருந்த மதக்கோட்பாடுகளும், மதச்
சடங்குகளும் மக்கள் அறிவையும் பண்பையும் நஞ்
சூட்டிப் பாழாக்கி வந்தமையால், பர்பாங்க் அவற்றை
நம்பிப் பின்பற்ற மறுத்தார். அவை அறிவுவளர்ச்
சியை முடக்கி அல்வழியிற் செலுத்திவந்தன.
எனவே, வாழ்க்கையில் 'நேரிடுஞ் சிக்கல்களை உண்
மையிலாராய்ந்து அறுத்தெறிய வேண்டுமானால்,
ஒருவன் களைகளாகிய மதக் கோட்பாட்டையும்,
மதத்தையும் வேருடன் பிடுங்கி யெறிய வேண்டு
மென்றே அவர் நம்பினார்.

அதற்கேற்ப அவர் தாம் கொண்ட கருத்துக்களை
வெளிப்படையாகப் பறையறைந்து தெரிவித்துங்
கூட, அவர் எய்தியுள்ள ஒப்பிலாப் பெரும்புகழ் கருதி
அவரை "மெய்ஞ்ஞானி" என்று கூறித் தம் கூட்டத்திற்
சேர்த்துக்கொள்ளக் கிறித்து மதத்தினர் முயல்
கின்றனர். இஃதென்ன பித்தலாட்டம்!

லூதர் பர்பாங்க் மதப்பற்றற்றவர்.

மதவெறி, மதச்செருக்கு, மதப்பகைமை, மதச்
சமூக ஆகியவைகளை விளைக்கக்கூடிய பொருளற்ற

மத முனைப்புக் கொண்ட ஒருவனது உளப் பான்மையுடன் அவர் உளப்பான்மையை ஒப்பிடக் கூடாது.

மதப்பற்றுடைய அன்பு இனப்பற்று வினைக்கும்.

கிறித்தவன் கிறித்தவன்மீதே அன்புகொள்வன்.

யூதனொருவன் யூதன்மீதே அன்பு கொள்வன்.

ஆனால், லாதர் பர்பாங்க் வேற்றுமை பாராட்டாமல் எல்லோர்மீதும் ஒருபடித்தான அன்பு பாராட்டி வந்தார். “நான் ஒவ்வொன்றி னிடமும் அன்புவைத் திருக்கிறேன். மலர்களின்மீது அன்பு கொள்கிறேன் ! குழந்தைகள்மீது அன்பு கொள்கிறேன் ! என் நாயினிடமும் அன்பு கொள்கிறேன்,” என்பது அவர் கூற்றே.

லாதர் பர்பாங்க் மதப்பற்றற்றவர்—மதப்பற்றுக் கொள்ள வியலாத அளவிற்குப் பிறர்மீது அன்பு கொள்ளும் பண்புவாய்ந்தவர்.

அவர் பிறவுயிரைத் தம்முயிரென மதிக்கும் பெற்றியர் — மக்களினத்தின்மீது ஒருங்கே அன்பு கனிந்தவர்.

“மதப்பற்றுடைய ஒருவன் தன் கடவுளின் மீது பேரன்பு கொள்கிறான். கடவுளை முழுமனதுடன் காதலிக்கும் அத்திறத்தால் பிறவுயிர்களின்மீது அன்பு காட்ட இயலாதவனாகிறான்.”

“கடவுள் எல்லாம் வல்லவர்” என்று பெரும்படியாகக் கூறிவிடுவதை பர்பாங்க் ஒப்புக்கொள்ளாது வெறுத்தொதுக்கி வந்தார்.

“அன்பே வடிவாகிய ஒரு கடவுள் மக்களை எரிவாய் நரகத்திற் கிடத்துவார் என்று கூறுவது அறிவு

சிறிதுமில்லா இழிகூற்றாகும்! அதை யொத்த கூற்றுக்
கள் மூளைப் பிறழ்வின் ஊனையொலிகளே! மூட நம்
பிக்கை வேருன்றியதையே அவை குறிக்கும்! அத்
தகைய ஒரு கடவுளுடன் எத்தகைய தொடர்புங்
கொள்ள நான் விரும்பமாட்டேன்.”

என்பவற்றால் மேற்கூறிய பர்பாங்கின் அன்
புடைமை இனிது விளங்கும்.

அவருடைய உண்மைக் கோட்பாடுதான்
யாதோ, என விளக்கி எழுதியனுப்புமாறு விடுத்த
கடிதமொன்றிற்குப் பின்வருமாறு பர்பாங்க் விடை
எழுதியனுப்பினார். —

“வாழ்க்கை யென்னும் சகடத்தி லுடனூர்ந்து
வருபவர்களுக்கு ஒருமையுடனுழைப்பதும், உண்
மைக்கே பாடுபடுவதுமே குறிக்கோள்களாக உடைய
ஒருவனுக்கு அத்துணையே சாலும். அதை விடுத்துப்
பழிவாங்கும் ஒரு தெய்வத்தினிடமோ, பேய்த்
தன்மை படைத்த ஓர் அலகையினிடமோ, தீமிக்க
நரகத்திலோ எனக்கு நம்பிக்கை யில்லை.”

மதப் பற்றுடைய ஒருவன் கோயிலுக்குச் செல்
கிறான்; விழா வெடுக்கிறான்; நோன்பு கிடக்கிறான்;
மதத் தொடர்புடைய எல்லாச் சடங்குகளிலும்
கலந்துகொள்கிறான். தன்பொருட்டுக் கடவுளைப்
போற்றுமாறு நடுநிற்போனாகிய ஒரு குருவிற்குப்
பொருள் தருகிறான்.

“நற்பணியாற்றிக் கடவுளைப் போற்றினால் அப்
போற்றுதல் உயர்வை யளிக்கக்கூடும்; உடலையும்
உள்ளத்தையும் வருத்தி யுழைப்பவர்கள் கடவுட்

“பற்றுடையவர்களாய், விரைவில் கடவுள் நல்வழி காட்டுவார் என்றே நம்புகின்றனர்” என்று பர்பாங்க் ஒரு முறை கூறியுள்ளார்.

மெய்வருந்தி உழைக்காமல், நலம் வேண்டுமென்று கடவுளைப் பரவுதல் வாழ்விலேயே இழிவுமிக்க தன்னலங் கருதுந் தன்மையைக் குறிப்பதாகும்.

மதப்பற்றுடைய ஒருவன் மூனையை விற்று, அறிவை அடகுவைத்தவனாவான்; துறக்க நிரயங்களில் அவன் நம்பிக்கை கொள்கிறான்.

துறக்கம் புகவேண்டுமென்று பர்பாங்க் எப்பொழுதும் விரும்பியதில்லை, அத்தகைய ஒன்று இல்லையென்றுணர்ந்தாராதலின்; நிரயமென்பதற்கஞ்சியது மில்லை, அத்தகைய ஒன்றும் இல்லை யென்றுணர்ந்தாராதலின்.

லூதர் பர்பாங்க் மதப்பற்றுடையவரல்லரேயல்லர். அவர் நல்லவர்; சிறந்தவர்; உலகிற் சிறந்தவரினுஞ் சிறந்தவர்.

மோசே¹, இயேசு², டாக்கிமாடா³ என்ற இவர்களெல்லாம் மதப்பற்றுடையவர்களே; ஜான் கால்வின்⁴, ஜான் நாக்ஸ்⁵, ஜான் வெஸ்லி⁶, மார்ட்டின் லூதர்⁷, காட்டன் மெஅதர்⁸ என்போர் யாவரும் அத்தன்மையரே, போப்பும் அவ்வாறே.

ஹைப்பேஷ்யா⁹, புகுளே¹⁰, கலிலியோ¹¹ என்ற இவர்களெல்லாம் மதப்பற்றில்லாதவர்களே — அஞ்

¹Moses. ²Jesus. ³Torquemada. ⁴John Calvin. ⁵John Knox. ⁶John Wesley. ⁷Martin Luther ⁸Cotton Mather. ⁹Hypatia. ¹⁰Bruno. ¹¹Galileo.

ஞானிகளே. என்னெஸ்ட் ஹெக்கல்¹, ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர்² சார்லஸ், பி. ஸ்டீன்மெட்ஸ்³ வால்டேர்⁴ தாமஸ் பெயின்⁵, ஜான் ப்ரோஸ்⁶, மார்க் டுவைன்⁷, என்போர் யாவரும் அத்தன்மையரே. கிளர்ரென்ஸ் டாரோ⁸, என்பவரும் ஓர் அஞ்ஞானியரே.

லாதர் பர்பாங்க் இறந்து விட்டார்.

அவர் என்ன கொள்கை கொண்டிருந்தாரோ, அதே கொள்கையுடையவராயே இறுதிவரை யிருந்து உயிர் துறந்தார்.

அவர் இறந்து விட்டார்; நம் உள்ளத்திடைத் ததும்பி நிற்கும் அள்பு வெள்ளத்தி னறிகுறியாக நாம் அவருடைய நினைவுவிழாக் கொண்டாட நாடுகிறோம்.

ஒரு பெரிய போர்வீரரையோ, அரசியல் வல்லாரையோ கொண்டாட நாம் கூடவில்லை. போரில் வெற்றி கொண்டவரிற்ந்தால் முழங்கும் சங்குபோல் எச்சங்கும் அவருக்காக முழங்கப் போவதில்லை. எளிமை வாய்ந்த, அன்பிற்குரிய, ஆண்மகனாரொருவரையே நாம் கொண்டாடா நிற்கின்றோம்.

உயிர்களை யோம்பியவர்; பொதுநலம் வளர்த்தவர்; மகிழ்ச்சியை ஊட்டியவர்; களிப்பை யளித்தவர். கள்ளங் கபடற்ற கரவிலா உள்ளத்தவர். தம்

¹Ernest Haeckel. ²Herbert Spencer. ³Charles Steinmetz. ⁴Voltaire.

⁵Thomas Paine. ⁶John Burroughs. ⁷Mark Twain.

⁸Clarence Darrow.

முடைய தவறென்றினாற் பிறனொருவன் துயருறுதலை
விரும்பாதவர்; ¹அல்லிடத் தருள்கரத்தல் தவறெனத்
தெரிந்தும் அதுவே மேலெனக் கருதியவர்.

லூதர் பர்பாங்குடன் நட்புப் பூணக் கொடுத்து
வைத்தவர்கள் ஒரு நண்பரை இழந்தார்கள்; நம்
நாடோ, புகழை மிகுத்துத் தன் பெயருக்கே ஒளியை
சந்த ஒரு நன்மகனாரை இழந்தது.

உலகம் மாபெரும் வள்ளல்களில் ஒருவரை
இழந்தது.

ஆயினும் மலரின் நடுவிலும், உலகிலுள்ள எழி
லும் இனிமையும் வாய்ந்த எல்லாவற்றினாடும்
லூதர் பர்பாங்க் தம் புகழுடம்புடன் வாழ்ந்து
வருகிறார்.

அறியாப் புகழெனும் வானில் புதியதொரு விண்
மீன் தோற்றமுற்று மிளிர்கின்றது — அம்மீனிடைக்
காணப்படுபவரே அமெரிக்க நாட்டின் திருமகனார்;
பெருமை சான்ற நன்மகனார்; அறிவியலறிஞர்;
இயற்கை நூல் வல்லார்; அன்புருவினர்; அஞ்ஞானி
யர்—லூதர் பர்பாங்க்.

முற்றிற்று.

¹ அருள்கரத்தற் குரித்தாகா இடம்.